

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการเรียนการสอนรายวิชาสังคตินิยมระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสังคตินิยมเพื่อส่งเสริมสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพการเรียนการสอนวิชาสังคตินิยมระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนสังคตินิยมในปัจจุบันโดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคตินิยมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนสังคตินิยมในปัจจุบันโดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคตินิยมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาสังคตินิยมเพื่อส่งเสริมสุนทรียภาพของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาสังคตินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคตินิยมที่คัดเลือกเป็นตัวแทนในแต่ละภูมิภาค

2.2 ผลการตรวจสอบและผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีศึกษา ด้านสุนทรียศาสตร์ และด้านสังคตินิยม

ตอนที่ 1 สภาพการเรียนการสอนวิชาสังคตินิยมระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนสังคตินิยมในปัจจุบันโดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคตินิยมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคตินิยมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามทั้งหมด 21 ชุด ทางไปรษณีย์ และ E – mail และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 21 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

1) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 20 – 30 ปี	2	9.5
2. 31 – 40 ปี	3	14.3
3. 41 – 50 ปี	9	42.9
4. มากกว่า 50 ปี	7	33.3
รวม	21	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 21 ท่านเมื่อพิจารณาจำนวนอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุพบว่า มีจำนวนอาจารย์ ในช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวนมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคืออาจารย์ ในช่วงอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็น ร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา

สถาบัน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัย	12	57.1
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏ	8	38.1
3. สถาบันเทคโนโลยี	1	4.8
รวม	21	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่าอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งหมด 21 ท่าน เมื่อพิจารณาจำนวนอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถาบัน พบว่ามีจำนวนอาจารย์จากสถาบันกลุ่มมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคืออาจารย์จากสถาบันกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ คิดเป็น ร้อยละ 38.1 และกลุ่มสถาบันเทคโนโลยี มีเพียง 1 สถาบัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา

วุฒิการศึกษาสูงสุด	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	4.8
2. ปริญญาตรี	2	9.5
3. ปริญญาโท	14	66.7
4. ปริญญาเอก	4	19.0
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด คือ ระดับปริญญาโท มีจำนวน 14 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาสูงสุด คือ ปริญญาเอก โดยมีจำนวน 4 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 19 และวุฒิการศึกษาของอาจารย์ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิการศึกษาด้านดนตรี

วุฒิการศึกษาด้านดนตรี	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ดุษฎีบัณฑิต (ดนตรีวิทยา)	3	14.3
2. ดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและดนตรีศึกษา)	1	4.8
4. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีศึกษา)	7	33.3
5. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีวิทยา)	2	9.5
6. ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ดุริยางคศิลป์)	2	9.5
7. ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ดนตรีศึกษา)	2	9.5
8. ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล)	1	4.8
9. ดุริยางคศาสตรบัณฑิต (การแสดงดนตรี)	2	9.5
10. ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ดนตรีศึกษา)	1	4.8
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาทางดนตรีสูงสุด คือ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีศึกษา) มีจำนวน 7 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา มีวุฒิการศึกษาด้านดนตรีสูงสุด คือ ดุษฎีบัณฑิต (ดนตรีวิทยา) คิดเป็นร้อยละ 15 อาจารย์มีวุฒิการศึกษาด้านดนตรีส่วนน้อยที่สุดคือ ดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและดนตรีศึกษา) ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ดุริยางคศาสตร์สากล) และ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ดนตรีศึกษา) คิดเป็นร้อยละ 4.8 เท่ากัน

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่สังกัด

คณะที่สังกัด	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ครุศาสตร์	3	14.3
2. ดุริยางคศิลป์	1	4.8
3. มนุษยศาสตร์	3	14.3
4. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	5	23.8
5. วจิตรศิลป์	1	4.8
6. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์	1	4.8
7. ศิลปกรรมศาสตร์	5	23.8
8. สถาปัตยกรรมศาสตร์	2	9.5
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีคณะที่สังกัด คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมามีคณะที่สังกัด คือ คณะครุศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ดนตรี	2	9.5
2. ดนตรีศึกษา	1	4.8
3. ดนตรีไทย	1	4.8
4. นิรมิตดนตรี	1	4.8
5. ปรัชญาและศาสนา	1	4.8
6. มนุษยศาสตร์	1	4.8
7. ศิลปกรรมศาสตร์	1	4.8
8. สถาปัตยกรรม	2	9.5
9. ศิลปะไทย	1	4.8
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภาควิชาที่สังกัด คือ ภาควิชาดนตรี และสถาปัตยกรรม มีจำนวน 2 ท่านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขา

สาขา	จำนวน (N = 19)	ร้อยละ
1. การแสดงดนตรี	1	5.3
2. ดนตรีไทย	1	5.3
3. ดนตรีวิทยา	1	5.3
4. ดนตรีศึกษา	2	10.5
5. ดุริยางค์ศาสตร์สากล	1	5.3
6. ดุริยางคศิลป์ตะวันตก	1	5.3
7. ดุริยางคศิลป์ไทย	1	5.3
8. ดุริยางค์ศิลป์ศึกษา	1	5.3
9. นาฏยคีตศิลป์	1	5.3
10. วิจิตรศิลป์	1	5.3
11. วิชาดนตรี	2	10.5
12. ศิลปกรรมดนตรี	1	5.3
13. ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ศึกษา	1	5.3
14. ศิลปะประยุกต์	1	5.3
15. ศิลปะไทย	1	5.3
16. สถาบันดการรมและการวางแผน	2	5.3
รวม	19	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสาขาที่สังกัด คือ สาขาดนตรีศึกษา และสาขาวิชาดนตรีซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคิดเป็นร้อยละ 11.1

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน
สังคีตนิยม

ประสบการณ์ในการสอนสังคีตนิยม	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 5 ปี	3	14.3
2. เป็นเวลา 6-10 ปี	4	19.0
3. เป็นเวลา 11-15 ปี	5	23.8
4. มากกว่า 15 ปี	9	42.9
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนสังคีตนิยมเป็นเวลามากกว่า 15 ปี เป็นจำนวน 9 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และอาจารย์ผู้ที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 3 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็น
ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคีตนิยม

ประสบการณ์ในการเป็น ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคีตนิยม	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 5 ปี	3	14.3
2. เป็นเวลา 6-10 ปี	6	28.6
3. เป็นเวลา 11-15 ปี	3	14.3
4. มากกว่า 15 ปี	9	42.9
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคีตนิยมเป็นเวลามากกว่า 15 ปี เป็นจำนวน 9 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมามีประสบการณ์ในการเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคีตนิยมเป็นเวลา 6-10 ปี มีจำนวน 6 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 28.6

2) ด้านลักษณะทั่วไปของรายวิชา

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของประเภทของรายวิชา

ประเภทของรายวิชา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. วิชาเลือก	16	76.2
2. วิชาบังคับ	1	4.8
3. วิชาบังคับเลือก	4	19.0
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประเภทของรายวิชาส่วนใหญ่นั้นถูกกำหนดให้เป็นวิชาเลือก เป็นจำนวน 16 สถาบัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาคือ กำหนดให้เป็นวิชาบังคับเลือก เป็นจำนวน 4 สถาบัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 19.0 และกำหนดให้เป็นวิชาบังคับเพียง 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของหน่วยกิต

จำนวนหน่วยกิต	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 2 หน่วยกิต	16	76.2
2. 3 หน่วยกิต	5	23.8
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาสังกัดนิคมส่วนใหญ่นั้นถูกกำหนดให้มี 2 หน่วยกิต ซึ่งมีจำนวน 16 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาคือ กำหนดให้มี 3 หน่วยกิต เป็นจำนวน 5 สถาบัน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.8

ตาราง 4.12 จำนวนร้อยละของคณะที่สังกัดรายวิชา

คณะที่สังกัดรายวิชา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ครุศาสตร์	3	14.3
2. ดุริยางคศาสตร์	1	4.8
3. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	8	38.1
4. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์	1	4.8
5. ศิลปกรรมศาสตร์	5	23.8
6. วิจารณ์ศิลป์	1	4.8
7. สถาปัตยกรรมศาสตร์	2	9.5
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่า คณะที่สังกัดรายวิชาสังกัดนิยมส่วนใหญ่ คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ซึ่งมีจำนวน 8 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคือ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นจำนวน 5 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตาราง 4.13 จำนวนร้อยละระยะเวลาที่เปิดสอน

ระยะเวลาที่เปิดสอน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. เปิดสอนมาเป็นเวลา 4 ปี	1	4.8
2. เปิดสอนมาเป็นเวลา 5 ปี	1	4.8
3. เปิดสอนมาเป็นเวลา 8 ปี	1	4.8
4. เปิดสอนมาเป็นเวลา 9 ปี	2	9.5
5. เปิดสอนมาเป็นเวลา 10 ปี	1	4.8
6. เปิดสอนมาเป็นเวลา 11 ปี	1	4.8
7. เปิดสอนมาเป็นเวลา 12 ปี	1	4.8
8. เปิดสอนมาเป็นเวลา 15 ปี	2	9.5
9. เปิดสอนมาเป็นเวลา 16 ปี	2	9.5
10. เปิดสอนมาเป็นเวลา 17 ปี	1	4.8
11. เปิดสอนมาเป็นเวลา 18 ปี	1	4.8
12. เปิดสอนมาเป็นเวลา 22 ปี	1	4.8
13. เปิดสอนมาเป็นเวลา 23 ปี	1	4.8
14. เปิดสอนมาเป็นเวลา 25 ปี	1	4.8
15. เปิดสอนมาเป็นเวลา 30 ปี	1	4.8
16. เปิดสอนมาเป็นเวลามากกว่า 30 ปี	3	14.3
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ระยะเวลาที่เปิดสอนวิชาสังคินิยมมีตั้งแต่ 4 ปี ไปจนถึงมากกว่า 30 ปี ซึ่งส่วนใหญ่ คือ เปิดสอนมาเป็นเวลามากกว่า 30 ปี ซึ่งมีจำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และรองลงมาคือเปิดสอนมาเป็นเวลา 9, 15 และ 16 ปี ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 9.5

ตาราง 4.14 จำนวนอาจารย์ผู้สอนสังกัดนิคมในแต่ละสถาบัน

อาจารย์ผู้สอน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 2 ท่าน	3	14.3
2. 3 ท่าน	14	66.7
3. 4 ท่าน	4	19.0
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ในสถาบันต่างๆมีจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาสังกัดนิคมส่วนใหญ่ 3 ท่านซึ่งมีจำนวน 14 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ 4 ท่าน มีจำนวน 4 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตาราง 4.15 จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ

จำนวนอาจารย์	อาจารย์ประจำ		อาจารย์พิเศษ	
	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 0 ท่าน	0	0.0	11	52.4
2. 1 ท่าน	3	14.3	7	33.3
3. 2 ท่าน	6	28.6	3	14.3
4. 3 ท่าน	12	57.1	0	0.0
รวม	21	100.0	21	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ในสถาบันต่างๆมีจำนวนอาจารย์ผู้สอนวิชาสังกัดนิคมที่เป็นอาจารย์ประจำส่วนใหญ่ 3 ท่านซึ่งมีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ 2 ท่าน มีจำนวน 6 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และมีจำนวนสถาบันที่ไม่มีอาจารย์พิเศษมากที่สุด คือ 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาคือ มีอาจารย์พิเศษจำนวน 1 ท่าน จำนวน 7 สถาบันคิดเป็นร้อยละ 33.3

3.ด้านจุดประสงค์

ตาราง 4.16 วัตถุประสงค์ของการสอนวิชาสังคีตนิยม

วัตถุประสงค์	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่ององค์ประกอบของดนตรี	21	100.0
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักเครื่องดนตรีและวงดนตรีประเภทต่างๆ	18	85.7
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่องประเภทของบทเพลง	17	81.0
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิวัฒนาการของดนตรี ประวัติดนตรี และประวัติผู้ประพันธ์เพลงแต่ละยุคสมัย	19	90.5
5. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักผลงานที่สำคัญทางดนตรี	15	71.4
6. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ดนตรีได้ในระดับพื้นฐาน	17	81.0
7. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิจารณ์ดนตรีได้ในระดับพื้นฐาน	2	9.5
8. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักมารยาทในการชมการแสดงดนตรี	13	61.9
9. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะการฟังและมีประสบการณ์ในการฟังดนตรี	19	90.5
10. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกของตนเอง โดยใช้ภาษาทางดนตรีที่เหมาะสม	13	61.9
11. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในดนตรีและมีสุนทรียภาพ	20	95.2
12. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมของชาติ	2	9.5

จากตารางที่ 4.16 พบว่าวัตถุประสงค์รายวิชาสังคีตนิยมข้อที่ถูกกำหนดไว้มากที่สุดคือข้อที่1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่ององค์ประกอบของดนตรี ซึ่งมีจำนวน 21 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา คือข้อที่11) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในดนตรีและมีสุนทรียภาพ ซึ่งมีจำนวน 20 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 และวัตถุประสงค์ที่ถูกกำหนดไว้จำนวนน้อยที่สุด คือ ข้อที่7) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิจารณ์ดนตรีได้ในระดับพื้นฐานและเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่ามรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งมีจำนวน 2 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 4.17 วัตถุประสงค์ที่มีค่านำหนักความสำคัญมากที่สุด 5 ลำดับ

ลำดับที่	วัตถุประสงค์
1	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่ององค์ประกอบของดนตรี
2	เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักเครื่องดนตรีและวงดนตรีประเภทต่างๆ
3	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิวัฒนาการของดนตรี ประวัติ ดนตรี และประวัติผู้ประพันธ์เพลงแต่ละยุคสมัย
4	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ดนตรีได้ในระดับพื้นฐาน
5	เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในดนตรีและมีสุนทรียภาพ

จากตารางที่ 4.17 พบว่าวัตถุประสงค์ที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาได้ให้ค่านำหนักความสำคัญมากที่สุดเป็นอันดับแรก คือวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในเรื่ององค์ประกอบของดนตรี รองลงมาคือวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักเครื่องดนตรีและวงดนตรีประเภทต่างๆ

3) ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้

ตารางที่ 4.18.1 เรื่อง องค์ประกอบดนตรีตะวันตก

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. เสียง	21	100.0
2. จังหวะ	21	100.0
3. ทำนอง	21	100.0
4. เสียงประสาน	20	95.2
5. สีสัน	16	76.2
6. ระบบเสียง (Tonality)	12	57.1
7. รูปพรรณ (Texture)	12	57.1
8. รูปแบบของดนตรี (Form)	19	90.5
9. การประสมวงดนตรี	19	90.5

จากตารางที่ 4.18.1 พบว่า เนื้อหาส่วนดนตรีตะวันตก เรื่ององค์ประกอบดนตรีนั้น มีเนื้อหาที่สอนในหลายสถาบันมากที่สุดคือ เนื้อหา เสียง จังหวะ ทำนอง มีจำนวน 21 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 100 เท่ากันรองลงมาคือ เสียงประสาน มีจำนวน 20 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่มีการสอนน้อยที่สุดคือ ระบบเสียง และรูปพรรณ มีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 เท่ากัน

ตารางที่ 4.18.2 เรื่องประเภทของบทเพลงตะวันตก

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. Symphony	20	95.2
2. Concerto	19	90.5
3. Sonata	18	85.7
4. Opera	14	66.7
5. Absolute Music	17	81.0
6. Program Music	17	81.0
7. Chamber Music	17	81.0
8. Ballet	8	38.1
9. Piano music	7	33.3
10. Suite	6	28.6
11. Oratorio	6	28.6
12. Cantata	5	23.8
13. Mass	6	28.6

จากตารางที่ 4.18.2 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีตะวันตก เรื่องประเภทของบทเพลง ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุดคือ Symphony โดยมีจำนวน 20 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 รองลงมาคือ Concerto โดยมีจำนวน 19 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 90.5 ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่มีการสอนน้อยที่สุดคือ Cantata มีจำนวน 5 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตารางที่ 4.18.3 ประวัติดนตรีตะวันตก ประวัติผู้ประพันธ์เพลง ประวัติศิลปินและผลงานที่สำคัญ

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ยุคกลาง	16	76.2
2. ยุครีเนซองส์	17	81.0
3. ยุคบาโรก	20	95.2
4. ยุคคลาสสิก	21	100.0
5. ยุคโรแมนติก	21	100.0
6. ยุคอิมเพรสชันนิสติก	19	90.5
7. ยุคศตวรรษที่ 20	19	90.5
8. ดนตรีแจ๊ส	15	71.4
9. ดนตรีประกอบภาพยนตร์	9	42.9
10. Popular Music	4	19.0
11. Rock Music	3	14.3
12. เพลงพระราชนิพนธ์	1	4.8

จากตารางที่ 4.18.3 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีตะวันตก เรื่องประวัติดนตรีตะวันตก ประวัติผู้ประพันธ์เพลง ประวัติศิลปิน และผลงานที่สำคัญ มีจำนวนสถาบันสอนมากที่สุดคือ ยุคคลาสสิกและโรแมนติก โดยมีจำนวน 21 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 100 เท่ากัน รองลงมาคือ ยุคบาโรก โดยมีจำนวน 20 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่มีการสอนน้อยที่สุดคือ เพลงพระราชนิพนธ์ มีจำนวน 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.19 เนื้อหาอื่นๆ

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มารยาทในการเข้าชมการแสดงดนตรี	16	76.2
2. หนทางสู่ความซาบซึ้งในดนตรี	15	71.4
3. การพัฒนาการฟัง	10	47.6
4. ดนตรีกับมนุษยชาติ	14	66.7
5. อิทธิพลของดนตรีต่อสังคม	15	71.4

จากตารางที่ 4.19 พบว่าเนื้อหาอื่นๆ ที่มีจำนวนสถาบันเปิดสอนมากที่สุดคือ เรื่อง มารยาทในการเข้าชมการแสดงดนตรี ซึ่งมีจำนวน 16 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาคือ หนทางสู่ความซาบซึ้งในดนตรี และ อิทธิพลของดนตรีต่อสังคมที่มีจำนวนเท่ากันคือ 15 สถาบัน และมีสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 71.4 ส่วนเนื้อหาอื่นๆ ที่มีจำนวนสถาบันเปิดสอนน้อยที่สุดคือ การพัฒนาการฟัง ที่มีจำนวน 10 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 47.6

ตารางที่ 4.20 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีไทย

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	21	100.0
2. เครื่องดนตรี	20	95.2
3. วงดนตรี	18	85.7
4. ประเภทของบทเพลง	18	85.7
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	11	52.4
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	9	42.9
7. ลักษณะดนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	2	9.5
8. การประเมินคุณค่า	3	14.3

จากตารางที่ 4.20 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีไทยที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบดนตรี โดยมีจำนวน 21 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ เรื่องเครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 20 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ลักษณะดนตรีเกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยมีจำนวน 2 สถาบันและคิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 4.21 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	14	66.7
2. เครื่องดนตรี	14	66.7
3. วงดนตรี	8	38.1
4. ประเภทของบทเพลง	13	61.9
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	2	9.5
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	2	9.5
7. ลักษณะดนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	1	4.8

จากตารางที่ 4.21 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบดนตรี และเครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 14 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ ประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 13 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 61.9 ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ลักษณะดนตรี เกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยมีจำนวน 1 สถาบันและคิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.22 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	13	61.9
2. เครื่องดนตรี	13	61.9
3. วงดนตรี	9	42.9
4. ประเภทของบทเพลง	12	57.1
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	2	9.5
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	1	4.8
7. ลักษณะดนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	1	4.8

จากตารางที่ 4.22 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบดนตรี และเรื่องเครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 13 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาคือ ประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ลักษณะดนตรี เกี่ยวกับวัฒนธรรม และนักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน 1 สถาบัน เท่ากัน และคิดเป็นร้อยละ 4.8 เท่ากัน

ตารางที่ 4.23 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	16	76.2
2. เครื่องดนตรี	16	76.2
3. วงดนตรี	10	47.6
4. ประเภทของบทเพลง	14	66.7
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	2	9.5
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	1	4.8
7. ลักษณะดนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	2	9.5
8. การประเมินคุณค่า	2	9.5

จากตารางที่ 4.23 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคอีสาน ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี และ เรื่องเครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 16 สถาบัน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 76.2 รองลงมาคือ ประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 14 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.24 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	11	52.4
2. เครื่องดนตรี	11	52.4
3. วงดนตรี	7	33.3
4. ประเภทของบทเพลง	10	47.6
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	1	4.8
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	1	4.8
7. ลักษณะดนตรีที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม	1	4.8

จากตารางที่ 4.24 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี และเรื่องเครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาคือ ประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 10 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 47.6 ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย และ ลักษณะดนตรีเกี่ยวกับวัฒนธรรม โดยมีจำนวน เท่ากันคือ 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8 เท่ากัน

ตารางที่ 4.25 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีจีน

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	15	71.4
2. เครื่องดนตรี	15	71.4
3. วงดนตรี	10	47.6
4. ประเภทของบทเพลง	10	47.6
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	7	33.3
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย	7	33.3

จากตารางที่ 4.25 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีจีน ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี และ เรื่องเครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 15 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ วงดนตรีและประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 10 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 47.6 ส่วนเนื้อหาอื่น ๆ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย และ นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน เท่ากันคือ 7 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน

ตารางที่ 4.26 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีเกาหลี

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	7	33.3
2. เครื่องดนตรี	7	33.3
3. วงดนตรี	4	19.0
4. ประเภทของบทเพลง	7	33.3
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	4	19.0
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย	3	14.3

จากตารางที่ 4.26 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีเกาหลี ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี เครื่องดนตรี และ ประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 7 สถาบัน เท่ากันและ คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน รองลงมาคือ วงดนตรี ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน 4 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19 ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน เท่ากันคือ 2 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.27 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีญี่ปุ่น

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	8	38.1
2. เครื่องดนตรี	8	38.1
3. วงดนตรี	7	33.3
4. ประเภทของบทเพลง	5	23.8
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	3	14.3

จากตารางที่ 4.26 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีญี่ปุ่น ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี และ เครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 8 สถาบันเท่ากัน และ คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคือ วงดนตรีโดยมีจำนวน 7 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.28 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคตินิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีอาหรับ

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	8	38.1
2. เครื่องดนตรี	8	38.1
3. วงดนตรี	8	38.1
4. ประเภทของบทเพลง	7	33.3
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	4	19.0
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	4	19.0

จากตารางที่ 4.28 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีอาหรับ ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี เครื่องดนตรี และ วงดนตรี โดยมีจำนวน 8 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคือ ประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 7 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย และ นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย มีจำนวนเท่ากันคือ 4 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 19 เท่ากัน

ตารางที่ 4.29 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคตินิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีละติน

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	5	23.8
2. เครื่องดนตรี	5	23.8
3. วงดนตรี	5	23.8
4. ประเภทของบทเพลง	4	19.0
5. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	4	19.0

จากตารางที่ 4.29 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีละติน มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี, ประเภทเครื่องดนตรี, วงดนตรี โดยมีจำนวน 5 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือ เนื้อหาประเภทของบทเพลง และ นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย มีจำนวน 4 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19

ตารางที่ 4.30 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีอาฟริกกัน

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	8	38.1
2. เครื่องดนตรี	8	38.1
3. วงดนตรี	8	38.1
4. ประเภทของบทเพลง	7	33.3
5. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	5	23.8

จากตารางที่ 4.30 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีอาฟริกกัน ที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี เครื่องดนตรี และวงดนตรี โดยมีจำนวน 8 สถาบันเท่ากัน และคิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคือ ประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวน 7 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน 5 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตารางที่ 4.31 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีอินเดีย

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	12	57.1
2. เครื่องดนตรี	12	57.1
3. วงดนตรี	10	47.6
4. ประเภทของบทเพลง	10	47.6
5. ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย	8	38.1
6. นักประพันธ์ นักดนตรีเอกแต่ละยุคสมัย	8	38.1

จากตารางที่ 4.31 พบว่าเนื้อหาดนตรีอินเดียที่มีจำนวนสถาบันที่สอนมากที่สุด คือ เรื่ององค์ประกอบของดนตรี และ เครื่องดนตรี โดยมีจำนวน 12 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ วงดนตรี และประเภทของบทเพลง โดยมีจำนวนเท่ากันคือ 10 สถาบันคิดเป็นร้อยละ 47.6 เท่ากัน ส่วนเนื้อหาที่มีจำนวนสถาบันที่สอนน้อยที่สุดคือ ประวัติดนตรีแต่ละยุคสมัย และ นักประพันธ์ นักดนตรีเอก แต่ละยุคสมัย โดยมีจำนวน 8 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.1

ตารางที่ 4.32 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นตามหัวข้อส่วนดนตรีเวียดนาม

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	3	14.3
2. เครื่องดนตรี	3	14.3
3. ประเภทของบทเพลง	3	14.3

จากตารางที่ 4.32 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีเวียดนาม มีจำนวนสถาบันที่สอนจำนวน 3 สถาบัน โดยสอนเรื่ององค์ประกอบดนตรี, เครื่องดนตรี และประเภทของบทเพลง คิดเป็นร้อยละ 14.3 เท่ากัน

ตารางที่ 4.33 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นตามหัวข้อส่วนดนตรีลาว

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	5	23.8
2. เครื่องดนตรี	5	23.8
3. ประเภทของบทเพลง	5	23.8

จากตารางที่ 4.33 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีลาว มีจำนวนสถาบันที่สอนจำนวน 5 สถาบัน โดยสอนเรื่ององค์ประกอบดนตรี, เครื่องดนตรี และประเภทของบทเพลง คิดเป็นร้อยละ 23.8 เท่ากัน

ตารางที่ 4.34 เนื้อหาสาระการเรียนรู้วิชาสังคีตนิยมจำแนกตามหัวข้อส่วนดนตรีพม่า

เนื้อหา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของดนตรี	3	14.3
2. เครื่องดนตรี	3	14.3
3. ประเภทของบทเพลง	3	14.3

จากตารางที่ 4.34 พบว่าเนื้อหาส่วนดนตรีพม่า มีจำนวนสถาบันที่สอนจำนวน 3 สถาบัน โดยสอนเรื่ององค์ประกอบดนตรี, เครื่องดนตรี และประเภทของบทเพลง คิดเป็นร้อยละ 14.3 เท่ากัน

ตารางที่ 4.35 ระยะเวลาในการปรับปรุงเนื้อหาสังคีตนิยม

ระยะเวลา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ทุกภาคการศึกษา	2	9.5
2. ทุก 1-2 ปี	5	23.8
3. ทุก 3-4 ปี	8	38.1
4. ทุก 5-6 ปี	2	9.5
5. มากกว่า 6 ปี	4	19.0
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.35 พบว่าระยะเวลาในการปรับปรุงเนื้อหาสังคีตนิยมในสถาบันส่วนใหญ่ คือ ปรับปรุงทุกๆ 3-4 ปี โดยมีจำนวน 8 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคือ ปรับปรุงทุกๆ 1-2 ปี โดยมีจำนวน 5 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ส่วนที่น้อยที่สุดคือ ปรับปรุงทุกภาคการศึกษา และมากกว่า 6 ปี มีจำนวนเท่ากันคือ 2 สถาบันและคิดเป็นร้อยละ 9.5 เท่ากัน

ตารางที่ 4.36 การปรับปรุงเนื้อหาสังคตินิยมครั้งล่าสุด

ปีการศึกษา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 2537	1	4.8
2. 2548	2	9.5
3. 2549	1	4.8
4. 2550	3	14.3
5. 2551	5	23.8
6. 2552	5	23.8
7. 2553	4	19.0
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.36 พบว่า ปีการศึกษาที่มีการปรับปรุงเนื้อหาสังคตินิยมครั้งล่าสุดมากที่สุด คือ ปี 2551 และปี 2552 โดยมีจำนวนเท่ากันคือ 5 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 23.8 เท่ากัน รองลงมาคือ ปี 2553 มีจำนวน 4 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 19 ส่วนปีการศึกษาที่มีการปรับปรุงเนื้อหาสังคตินิยมครั้งล่าสุดน้อยที่สุดคือ ปี 2537 และ 2549 โดยมีจำนวนเท่ากันคือ 1 สถาบัน และคิดเป็นร้อยละ 4.8 เท่ากัน

ตารางที่ 4.37 ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของเนื้อหาสาระที่สอนอยู่ในปัจจุบัน

ความคิดเห็น	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. เหมาะสม	20	95.2
2. ไม่เหมาะสม	1	4.8
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.37 พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชา มีความเห็นว่าเนื้อหาสาระที่สอนอยู่ในปัจจุบันนั้นมีความเหมาะสม มีจำนวน 20 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 และไม่เหมาะสมเพียง 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8 โดยได้ให้เหตุผลว่าเนื้อหาสาระมากเกินไปสำหรับระยะเวลาเรียนที่มีน้อย

4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.38 ภาคการศึกษาที่เปิดสอน

ภาคการศึกษา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ภาคการศึกษาต้น	18	85.7
2. ภาคการศึกษาปลาย	19	90.5
3. ภาคฤดูร้อน	2	9.5

จากตารางที่ 4.38 พบว่าจำนวน ภาคการศึกษาที่เปิดสอนในสถาบันต่าง ๆ นั้น มีการเปิดสอน ภาคการศึกษาปลายมากที่สุด โดยมีจำนวน 19 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 90.5 รองลงมาคือ ภาคการศึกษาต้นมีจำนวน 18 สถาบันและ คิดเป็นร้อยละ 85.7 และภาคการศึกษาที่เป็นส่วนน้อยที่สุดคือ ภาคฤดูร้อน มีจำนวน 2 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 4.39 จำนวนตอนเรียนที่เปิดสอนในภาคเรียนปัจจุบันหรือภาคเรียนล่าสุด

จำนวน section	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 1 ตอนเรียน	4	19.0
2. 2 ตอนเรียน	7	33.3
3. 3 ตอนเรียน	7	33.3
4. 4 ตอนเรียน	2	9.5
5. 6 ตอนเรียน	1	4.8

จากตารางที่ 4.39 พบว่าจำนวนตอนเรียนที่เปิดสอนในภาคเรียนปัจจุบันหรือภาคเรียนล่าสุดในสถาบันต่าง ๆ นั้น มีการเปิดสอน 2 และ 3 ตอนเรียน มากที่สุด โดยมีจำนวน 7 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ 1 ตอนเรียน มีจำนวน 4 สถาบันและ คิดเป็นร้อยละ 19 และจำนวนตอนเรียนที่เป็นส่วนน้อยที่สุดคือ 6 ตอนเรียน มีจำนวน 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.40 วันในการเรียน

วัน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. วันจันทร์	3	14.3
2. วันอังคาร	11	52.4
3. วันพุธ	12	57.1
4. วันพฤหัสบดี	9	42.9
5. วันศุกร์	9	42.9

จากตารางที่ 4.40 พบว่าวันในการเรียนสังกัดนิคมในสถาบันต่างๆนั้น มีการเปิดสอนวันพุธมากที่สุด โดยมีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ วันอังคาร มีจำนวน 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และวันในการเรียนสังกัดนิคมที่เป็นส่วนน้อยที่สุดคือ วันจันทร์ มีจำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.41 เวลาในการเรียน

เวลา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 8.00 - 10.00 น.	3	14.3
2. 8.00 - 11.00 น.	1	4.8
3. 9.00 - 11.00 น.	11	52.4
4. 9.00 - 12.00 น.	2	9.5
5. 9.30 - 12.10 น.	1	4.8
6. 10.00 - 12.00 น.	8	38.1
7. 13.00 - 14.30 น.	2	9.5
8. 13.00 - 15.00 น.	12	57.1
9. 13.00 - 16.00 น.	3	14.3
10. 14.00 - 16.00 น.	4	19.0

จากตารางที่ 4.41 พบว่าเวลาในการเรียนสังคตินิยมในสถาบันต่าง ๆ นั้น มีการเปิดสอนมากที่สุดคือ ช่วงเวลา 13.00 - 15.00 น. โดยมีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 9.00 - 11.00 น. มีจำนวน 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และเวลาในการเรียนสังคตินิยมที่เป็นส่วนน้อยที่สุดคือ ช่วงเวลา 8.00 - 11.00 น. และ 9.30 - 12.10 น. มีจำนวน 1 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.42 เวลาเรียนทั้งหลักสูตร

เวลาเรียน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. 30 ชั่วโมง	12	57.1
2 32 ชั่วโมง	4	19.0
3. 36 ชั่วโมง	1	4.8
4 45 ชั่วโมง	3	14.3
5 48 ชั่วโมง	1	4.8
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.42 พบว่า เวลาเรียนวิชาสังคตินิยมทั้งหลักสูตรของสถาบันส่วนใหญ่ คือ 30 ชั่วโมง มีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ 32 ชั่วโมง มีจำนวน 4 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 19 และเวลาเรียนทั้งหลักสูตรส่วนที่น้อยที่สุด คือ 36 และ 48 ชั่วโมง ที่มีจำนวนเท่ากันคือ 1 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.43 การแจกประมวลรายวิชา หรือเอกสารที่ระบุขอบข่ายเนื้อหาการเรียนให้แก่ผู้เรียน

รายการ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มีการแจกประมวลรายวิชา	17	81.0
2. ไม่มีการแจกประมวลรายวิชา	4	19.0
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.43 พบว่าสถาบันส่วนใหญ่มีการแจกประมวลรายวิชาสังคตินิยมให้แก่ผู้เรียนเป็นจำนวน 17 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 81 และจำนวนสถาบันที่ไม่มีการแจกประมวลรายวิชาให้แก่ผู้เรียนเป็นส่วนน้อยนั้นมีจำนวน 4 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 19

ตารางที่ 4.44 วิธีสอนในชั้นเรียนสังคีตนิยม

วิธีสอน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. บรรยาย	21	100.0
2. อภิปราย	4	19.0
3. สาธิต	10	47.6
4. กิจกรรมกลุ่ม	7	33.3
5. การชมการแสดงดนตรีนอกสถานที่	16	76.2
6. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	20	95.2
7. การเรียนการสอนบนเว็บ	6	28.6
8. จัดการแสดงดนตรีให้นักศึกษาวิชาสังคีตนิยมเข้าชมโดยเฉพาะ	2	9.5

จากตารางที่ 4.43 พบว่าวิธีสอนวิชาสังคีตนิยมที่สถาบันส่วนใหญ่ใช้สอน คือ การบรรยาย มีจำนวน 21 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีจำนวน 20 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 ส่วนวิธีสอนที่สถาบันใช้สอนเป็นส่วนน้อยที่สุด คือ การจัดการแสดงดนตรีให้นักศึกษาวิชาสังคีตนิยมเข้าชมโดยเฉพาะ โดยมีจำนวน 2 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 4.45 กระบวนการสอนในชั้นเรียนสังคตินิยม

กระบวนการสอน	N = 21		ระดับที่ปฏิบัติ
	M	SD	
1. การใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น การเปิดเพลง หรือ วิดีทัศน์	4.40	0.59	มาก
2. อธิบายสาระของเพลงที่เป็นสื่อระหว่างการเปิดเพลงนั้นให้ผู้เรียนฟัง	3.70	0.57	มาก
3. อธิบายสาระของเพลงที่เป็นสื่อก่อนการเปิดเพลงนั้นให้ผู้เรียนฟัง	3.60	0.88	มาก
4. อธิบายสาระของเพลงที่เป็นสื่อหลังการเปิดเพลงนั้นให้ผู้เรียนฟัง	3.60	0.75	มาก
5. มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงในลักษณะที่ฟังด้วยความรู้สึกหรือ การตอบสนองต่อบทเพลงโดย มิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหารูปแบบหรือวิเคราะห์เนื้อหาดนตรี	3.65	0.81	มาก
6. มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ทางด้านความรู้สึกต่อบทเพลงที่ได้ยิน	4.00	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ย	3.82	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.45 พบว่าการปฏิบัติในกระบวนการสอนในชั้นเรียนสังคตินิยมในภาพรวมอยู่ในระดับมากและไม่แตกต่างกันมากนัก ($M = 3.82$, $SD = 0.73$) โดยกระบวนการสอนที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น การเปิดเพลง หรือ วิดีทัศน์ มีการปฏิบัติในระดับมาก ($M = 4.40$, $SD = 0.59$) รองลงมาคือมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นทางด้านความรู้สึกต่อบทเพลงที่ได้ยินมีการปฏิบัติในระดับมาก ($M = 4.00$, $SD = 0.79$) อธิบายสาระของเพลงที่เป็นสื่อระหว่างการเปิดเพลงนั้นให้ผู้เรียนฟังมีการปฏิบัติในระดับมาก ($M = 3.70$, $SD = 0.57$) มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงในลักษณะที่ฟังด้วยความรู้สึกหรือการตอบสนองต่อบทเพลงโดยมิได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหารูปแบบหรือวิเคราะห์เนื้อหาดนตรีมีการปฏิบัติในระดับมาก ($M = 3.65$, $SD = 0.81$) ส่วนกระบวนการสอนที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคืออธิบายสาระของเพลงที่เป็นสื่อก่อนการเปิดเพลงนั้นให้ผู้เรียนฟัง มีการปฏิบัติในระดับมาก ($M = 3.60$, $SD = 0.88$) และอธิบายสาระของเพลงที่เป็นสื่อหลังการเปิดเพลงนั้นให้ผู้เรียนฟังมีการปฏิบัติในระดับมาก ($M = 3.60$, $SD = 0.75$) ตามลำดับ

5) ด้านสื่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.46 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนสังคีตนิยม: หนังสือ (ภาษาไทย)

ชื่อหนังสือ	ผู้เขียน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. สังคีตนิยม: ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก	ผู้เขียน ณรุทธ์ สุทธจิตต์	17	81.0
2. สังคีตนิยม: ว่าด้วยดนตรีตะวันตก	ผู้เขียน ไชแสง ศุขะวัณณะ	16	76.2
3. สังคีตนิยม ว่าด้วยดนตรีไทย	ผู้เขียน เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี	14	66.7
4. คุรียงคศิลป์ตะวันตก(เบื้องต้น)	ผู้เขียน โกวิทช์ ชันธศิริ	12	57.1
5. สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีคลาสสิก	ผู้เขียน สมโภช รอดบุญ	7	33.3
6. ดนตรีไทยในวัฒนธรรมไทย	ผู้เขียน สุรพล สุวรรณ	2	9.5
7. วรรณคดีเพลง	ผู้เขียน ดวงใจ อนาคตกุล	1	4.8
8. สังคีตคีตกวีเอกของโลก ยุคคลาสสิก	ผู้เขียน ณรุทธ์ สุทธจิตต์	1	4.8

จากตารางที่ 4.46 พบว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนสังคีตนิยมประเภทหนังสือภาษาไทย ที่ใช้ในสถาบันส่วนใหญ่ คือ สังคีตนิยม: ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก ผู้เขียน ณรุทธ์ สุทธจิตต์ มีจำนวน 17 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 81 รองลงมาคือ สังคีตนิยม: ว่าด้วยดนตรีตะวันตก ผู้เขียน ไชแสง ศุขะวัณณะ โดยมีจำนวน 16 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 76.2

ตารางที่ 4.47 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนสังคีตนิยม: หนังสือ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อหนังสือ	ผู้เขียน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. Music: An Appreciation	ผู้เขียน Roger Kamien	15	71.4
2. The Enjoyment of Music	ผู้เขียน Joseph Machlis	8	38.1
3. Music Listening Today	ผู้เขียน Charls Hoffer	3	14.3
4. Understanding Music	ผู้เขียน Jeremy Yudkin	3	14.3
5. Understanding of Music	ผู้เขียน Charls Hoffer	2	9.5
6. Music Story in the West	ผู้เขียน Alan Kendall	1	4.8

จากตาราง 4.47 พบว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนสังคีตนิยมประเภทหนังสือภาษาอังกฤษ ที่ใช้ในสถาบันส่วนใหญ่ คือ Music: An Appreciation ผู้เขียน Roger Kamien โดยมีจำนวน 15 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ The Enjoyment of Music ผู้เขียน Joseph Machlis โดยมีจำนวน 8 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 38.1 และที่ใช้ในสถาบันส่วนน้อยที่สุด

คือ Music Story in the West ผู้เขียน Alan Kendall มีเพียง 1 สถาบัน และคิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 4.48 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนสังคีตนิยม: นิตยสาร หรือ วารสาร

ชื่อวารสาร/นิตยสาร	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. เพลงดนตรี	3	14.3
2. Rhythm section	1	4.8
3. MOJO	1	4.8
4. The Rolling Stone	2	9.5

จากตาราง 4.48 พบว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนสังคีตนิยมประเภท วารสาร นิตยสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้ในสถาบันส่วนใหญ่ คือ วารสารเพลงดนตรี โดยมีจำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมาคือ The Rolling Stone โดยมีจำนวน 2 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และที่ใช้ในสถาบันส่วนน้อยที่สุดคือนิตยสาร Rhythm section และ MOJO ซึ่งมีเพียง 1 สถาบันเท่านั้น และคิดเป็นร้อยละ 4.8 เท่ากัน

ตารางที่ 4.49 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนสังคตินิยม: สื่ออื่นๆ

สื่อการเรียนการสอน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. เอกสารประกอบการสอน	20	95.2
2. วิทยากร	7	33.3
3. เครื่องดนตรี	13	61.9
4. ภาพนิ่ง	18	85.7
5. แผ่นเสียงหรือ CD เพลง	18	85.7
6. เครื่องเล่น CD, mp3	16	76.2
7. แผ่น VCD หรือ DVD การแสดงดนตรี	19	90.5
8. เครื่องเล่น DVD หรือ VCD	19	90.5
9. ไมโครโฟน	17	81.0
10. ชุดลำโพงขยายเสียง	20	95.2
11. เครื่องคอมพิวเตอร์	19	90.5
12. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Powerpoint หรือ Key note	18	85.7
13. เครื่องฉายโปรเจ็คเตอร์	18	85.7
14. ใช้วีดิทัศน์จาก website Youtube	15	71.4
15. E - learning	6	28.6

จากตาราง 4.49 พบว่าสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนสังคตินิยมที่ใช้ในสถาบันส่วนใหญ่ คือ เอกสารประกอบการสอน และ ชุดลำโพงขยายเสียง โดยมีจำนวน 20 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 รองลงมาคือ แผ่น VCD หรือ DVD การแสดงดนตรี, เครื่องเล่น DVD หรือ VCD และเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยมีจำนวน 19 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 90.5 เท่ากัน และที่ใช้ในสถาบันส่วนน้อยที่สุดคือ E - learning ซึ่งมีจำนวน 6 สถาบัน และคิดเป็นร้อยละ 28.6

ตารางที่ 4.50 ความคิดเห็นต่อความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอนสังกัดนิคม

ความคิดเห็น	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มีสื่อการเรียนการสอนเพียงพอ	15	71.4
2. มีสื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ	6	28.6
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.50 พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังกัดนิคมส่วนใหญ่ต่อความเพียงพอของสื่อการเรียนการสอนนั้นคือ เห็นว่า มีสื่อการเรียนการสอนเพียงพอเป็นจำนวน 15สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 และส่วนน้อยที่มีความเห็นว่า มีสื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอเป็นจำนวน 6 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ตารางที่ 4.51 แหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน เช่น ห้องสมุดดนตรี

รายการ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มีแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน เช่นห้องสมุดดนตรี	8	38.1
2. ไม่มีแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน	13	61.9
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.51 พบว่า สถาบันส่วนใหญ่ไม่มีแหล่งการเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน เช่น ห้องสมุดดนตรี ซึ่งมีจำนวน 13 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 61.9 และ สถาบันส่วนน้อยที่มีห้องสมุดดนตรี มีจำนวน 8 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 38.1

ตารางที่ 4.52 ความเหมาะสมของขนาดห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียน

ความคิดเห็น	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. เหมาะสมมาก	5	23.8
2. เหมาะสมปานกลาง	13	61.9
3. ไม่เหมาะสม	3	14.3
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.52 พบว่าความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของขนาดห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียนในสถาบันส่วนใหญ่ นั่น คือ มีความเหมาะสมปานกลาง จำนวน 13 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 61.9 และความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ ขนาดห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียนมีความไม่เหมาะสม จำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.53 ระดับในการเก็บเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียน

ระดับความสามารถในการเก็บเสียงรบกวน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มาก	7	33.3
2. ปานกลาง	11	52.4
3. น้อย	3	14.3
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.53 พบว่าความคิดเห็นต่อระดับความสามารถในการเก็บเสียงรบกวนในสถาบันส่วนใหญ่ นั่น คือ เก็บเสียงได้ปานกลาง จำนวน 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ ห้องเรียนเก็บเสียงรบกวนจากภายนอกได้น้อย มีจำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.54 ระดับในการเก็บเสียงรบกวนจากภายในสู่ภายนอกห้องเรียน

ระดับความสามารถในการเก็บเสียงรบกวน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มาก	7	33.3
2. ปานกลาง	11	52.4
3. น้อย	3	14.3
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.54 พบว่าความคิดเห็นต่อระดับความสามารถในการเก็บเสียงรบกวนจากภายในห้องเรียนสู่ภายนอกของสถาบันส่วนใหญ่ นั่น คือ เก็บเสียงได้ปานกลาง จำนวน 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ ห้องเรียนเก็บเสียงรบกวนจากภายนอกได้น้อย มีจำนวน 3 คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.55 ระดับคุณภาพของอุปกรณ์และสื่อต่างๆ

ระดับคุณภาพ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มาก	9	42.9
2. ปานกลาง	12	57.1
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.55 พบว่าความคิดเห็นต่อระดับคุณภาพของอุปกรณ์และสื่อต่างๆ ในสถาบันส่วนใหญ่ นั่น คือ มีคุณภาพปานกลางจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 และความคิดเห็นที่น้อยที่สุดคือ คือ มีคุณภาพมากจำนวน 9 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 42.9

6) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ตารางที่ 4.56 วิธีวัดผลการเรียนสังคมศึกษา

วิธีวัดผลการเรียน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. สอบกลางภาค	9	42.9
2. สอบปลายภาค	21	100.0
3. มอบหมายงานให้ค้นคว้า (รายงานย่อย)	21	100.0
4. พฤติกรรมในการเข้าเรียน	13	61.9
5. การเข้าชมการแสดงดนตรี	11	52.4
6. รายงานจากการเข้าชมการแสดงดนตรี	9	42.9
7. ทดสอบการฟัง	10	47.6
8. รายงานประจำภาค	8	38.1
9. ทดสอบย่อย	3	14.3

จากตารางที่ 4.56 พบว่าวิธีวัดผลการเรียนสังคมศึกษาในสถาบันส่วนใหญ่ คือ การสอบปลายภาค และมอบหมายงานให้ค้นคว้า (รายงานย่อย) โดยมีจำนวน 21 สถาบันเท่ากัน และคิดเป็นร้อยละ 100 เท่ากัน รองลงมาคือ พฤติกรรมในการเข้าเรียน มีจำนวน 13 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 61.9 และที่เป็นส่วนน้อยที่สุด คือ การทดสอบย่อย มีจำนวน 3 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 14.3

ตารางที่ 4.57 การแจ้งเกณฑ์การประเมิน ให้ผู้เรียนรับรู้ก่อนการเรียน

การปฏิบัติ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินให้ผู้เรียนรับรู้ก่อนการเรียน	16	76.2
2. ไม่มีการแจ้งเกณฑ์การประเมิน ให้ผู้เรียนรับรู้ก่อนการเรียน	5	23.8
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.57 พบว่ามีการแจ้งเกณฑ์การประเมินให้ผู้เรียนรับรู้ก่อนการเรียนในสถาบันส่วนใหญ่ โดยมีจำนวน 16 สถาบันคิดเป็นร้อยละ 76.2 และมีจำนวนสถาบันที่ไม่มีการแจ้งเกณฑ์การประเมิน ให้ผู้เรียนรับรู้ก่อนการเรียนคือ 5 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตารางที่ 4.58 การประเมินด้านสุนทรียภาพ

การปฏิบัติ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มีการประเมินด้านสุนทรียภาพ	6	28.6
2. ไม่มีการประเมินด้านสุนทรียภาพ	15	71.4
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.58 พบว่าในสถาบันส่วนใหญ่ ไม่มีการประเมินด้านสุนทรียภาพ มีจำนวน 15 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 และมีจำนวนสถาบันที่มีการประเมินด้านสุนทรียภาพคือ 6 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 28.6 โดยมีวิธีการประเมินจากการให้ผู้เรียนเขียนรายงานเกี่ยวกับการเข้ารับฟังการแสดงดนตรีสด และบรรยายความประทับใจจากการได้รับฟังการแสดงดนตรีนั้น ๆ

7) ด้านผู้เรียน

ตารางที่ 4.59 นิสิตนักศึกษาที่เรียนสังกัดนิยมจำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
1. การสื่อสารมวลชน	1	4.8
2. จิตรกรรม, ทัศนศิลป์	2	9.5
3. ศิลปกรรมศาสตร์	4	19.0
4. วิทยาการสารสนเทศ	1	4.8
5. วิทยาการการจัดการ	12	57.1
6. นิเทศศาสตร์, สารสนเทศ	3	14.3
7. โบราณคดี	1	4.8
8. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	11	52.4
9. อักษรศาสตร์	1	4.8
10. ศึกษาศาสตร์	4	19.0
11. ครุศาสตร์	7	33.3
12. เศรษฐศาสตร์	2	9.5
13. นิติศาสตร์	3	14.3
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ		
1. เทคนิคการแพทย์	1	4.8
2. เภสัชกรรมศาสตร์	2	9.5
3. พยาบาลศาสตร์	1	4.8
4. สาธารณสุขศาสตร์	1	4.8
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
1. วิทยาศาสตร์	10	47.6
2. เทคโนโลยี	2	9.5
3. เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร	1	4.8
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ	1	4.8
5. เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	4	19.0
6. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5	23.8
7. วิศวกรรมศาสตร์	9	42.9
8. สถาปัตยกรรมศาสตร์	5	23.8

ตารางที่ 4.59 (ต่อ)

คณะที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
9. สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์	1	4.8
10. เกษตรศาสตร์	3	14.3

จากตารางที่ 4.59 พบว่า นิสิตนักศึกษามาจากกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด โดยมีนิสิตจากคณะวิทยาการจัดการมากที่สุด มีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวน 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คือคณะวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 10 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 47.6

ตารางที่ 4.60 จำนวนผู้เรียนต่อ 1 ภาคเรียน

จำนวนผู้เรียนต่อ 1 ภาคเรียน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
18	1	4.8
30	1	4.8
50	1	4.8
60	2	9.5
80	1	4.8
120	3	14.3
130	1	4.8
160	1	4.8
180	1	4.8
200	3	14.3
250	2	9.5
300	2	9.5
400	2	9.5
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.60 พบว่า จำนวนผู้เรียน 1 ภาคเรียนโดยเฉลี่ยในสถาบันต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่จะมี 120 และ 200 คน โดยมีจำนวน 3 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมาคือ 50, 60, 250, 300 และ 400 คนต่อ 1 ภาคเรียน มี จำนวน 2 สถาบันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.5 เท่ากัน

ตารางที่ 4.61 จำนวนผู้เรียนต่อ 1 ชั้นเรียน

จำนวนผู้เรียนต่อ 1 ชั้นเรียน	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
30	1	4.8
40	1	4.8
50	2	9.5
60	5	23.8
65	1	4.8
70	1	4.8
80	3	14.3
90	2	9.5
100	4	19.0
200	1	4.8
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.61 พบว่า จำนวนผู้เรียนต่อ 1 ชั้นเรียนในสถาบันส่วนใหญ่ คือ 60 คน มีจำนวน 5 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือชั้นเรียนละ 100 คน มีจำนวน 4 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 19

ตารางที่ 4.62 ระดับของความสนใจในการลงทะเบียนเรียนของผู้เรียน

ระดับของความสนใจ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. มากกว่าจำนวนที่เปิดรับ	6	28.6
2. พอดีกับจำนวนที่เปิดรับ	12	57.1
3. น้อยกว่าจำนวนที่เปิดรับเล็กน้อย	3	14.3
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.62 พบว่า ระดับของความสนใจในการลงทะเบียนเรียนของผู้เรียนในสถาบันส่วนใหญ่ นั่นคือ ผู้เรียนสนใจลงทะเบียนเรียนพอดีกับจำนวนที่เปิดรับ โดยมีจำนวน 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ ผู้เรียนสนใจลงทะเบียนเรียนมากกว่าจำนวนที่เปิดรับ มีจำนวน 6 สถาบัน และคิดเป็นร้อยละ 28.6

ตารางที่ 4.63 ระดับความสม่ำเสมอของการเข้าเรียนของผู้เรียน

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ร้อยละ 80 ของผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอ	10	47.6
2. ร้อยละ 60 ของผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอ	11	52.4
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ระดับความสม่ำเสมอของการเข้าเรียนของผู้เรียนส่วนใหญ่ ในสถาบันต่างๆ คือ ร้อยละ 60 ของผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอ มีจำนวน 11 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาคือ ร้อยละ 80 ของผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอ โดยมีจำนวน 10 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 47.6

ตารางที่ 4.64 ระดับความตรงต่อเวลาของผู้เรียนส่วนใหญ่

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียนตรงเวลา	4	19.0
2. ผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียนสายไม่เกิน 10 นาที	15	71.4
3. ผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียนสายกว่า 10 นาที	2	9.5
รวม	21	100.0

จากตารางที่ 4.64 พบว่าระดับความตรงต่อเวลาของผู้เรียนส่วนใหญ่ในสถาบันต่างๆ มีระดับผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียนสายไม่เกิน 10 นาที มากที่สุด คือ 15 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียนตรงเวลา จำนวน 4 สถาบัน และคิดเป็นร้อยละ 19 และ ที่น้อยที่สุดคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่มาเรียนสายกว่า 10 นาที มีจำนวน 2 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 4.65 ระดับความสนใจในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียนส่วนใหญ่

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ผู้เรียนส่วนใหญ่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้น	6	28.6
2. ผู้เรียนส่วนใหญ่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ครบเล็กน้อย	15	71.4
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.65 พบว่า ระดับความสนใจในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียนส่วนใหญ่ในสถาบันต่างๆ นั้นมีผู้เรียนส่วนใหญ่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ครบเล็กน้อย เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 15 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมาคือผู้เรียนส่วนใหญ่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นเป็นจำนวน 6 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ตารางที่ 4.66 ระดับสมาธิของผู้เรียนส่วนใหญ่ในการฟังบทเพลงที่ใช้เป็นสื่อ

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. ผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจฟังเพลงและไม่คุยกันหรือไม่ปฏิบัติกิจกรรม อื่นๆ ในขณะที่เรียน	7	33.3
2. ผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจฟังเพลงและคุยกันเล็กน้อยไม่ปฏิบัติกิจกรรม อื่นๆ ในขณะที่เรียน	14	66.7
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.66 พบว่าระดับสมาธิของผู้เรียนส่วนใหญ่ในการฟังบทเพลงที่ใช้เป็นสื่อ
ในสถาบันต่าง ๆ นั้น มีผู้เรียนส่วนใหญ่ตั้งใจฟังเพลงและคุยกันเล็กน้อยไม่ปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ
ในขณะที่เรียน เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 14 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่
ตั้งใจฟังเพลงและไม่คุยกันหรือไม่ปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ ในขณะที่เรียน เป็นจำนวน 7 สถาบัน
คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตารางที่ 4.67 ระดับการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าดนตรีทางสุนทรียภาพของผู้เรียน
ส่วนใหญ่

ระดับการปฏิบัติ	จำนวน (N = 21)	ร้อยละ
1. แสดงความคิดเห็นมาก มีความกระตือรือร้น	6	28.6
2. แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง ควรต้องคอยกระตุ้น	12	57.1
3. แสดงความคิดเห็นในระดับน้อย หรือไม่กล้าแสดงความคิดเห็น	3	14.3
รวม	21	100.0

จากตาราง 4.67 พบว่า ระดับการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าดนตรีทาง
สุนทรียภาพ ของผู้เรียนส่วนใหญ่ในสถาบันต่าง ๆ นั้น มีผู้เรียนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นใน
ระดับปานกลาง ควรต้องคอยกระตุ้น เป็นจำนวนมากที่สุด คือ 12 สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 57.1
รองลงมาคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นมาก มีความกระตือรือร้น เป็นจำนวน 6
สถาบัน คิดเป็นร้อยละ 28.6

ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนสังคีตนิยมในปัจจุบันโดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคีตนิยมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนสังคีตนิยมในปัจจุบันนั้นจากแบบสอบถาม 21 ฉบับ มีผู้ให้ข้อมูล 6 ฉบับ และในจำนวนนี้ มีผู้ให้ข้อมูลเพียงบางด้านเท่านั้น ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมข้อมูลโดยจัดเรียงตามลำดับหัวข้อ และลำดับความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามได้ดังนี้

ตารางที่ 4.68 ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนสังคีตนิยม

ปัญหาที่พบ	จำนวน (สถาบัน)
1. ปัญหาด้านจุดประสงค์	
1.1 จุดประสงค์ความซาบซึ้งที่ตั้งไว้สูงเกินกว่าจะสัมฤทธิ์ผลได้ในเวลา 1 ภาคการศึกษา	1
2. ปัญหาด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้	
2.1 เนื้อหาและ รายละเอียดมากเกินไปที่จะสอนได้ครบถ้วนภายใน 1 ภาคการศึกษา	3
2.2 เนื้อหาบางด้าน เช่น ดนตรีคลาสสิกค่อนข้างอยู่ห่างไกลจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาก จึงยากที่ผู้เรียนจะรับรู้ได้รวดเร็ว และลึกซึ้ง	1
3. ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	
3.1 เวลาที่ใช้ในการสอนในแต่ละภาคการศึกษา มีไม่เพียงพอ	4
3.2 กิจกรรมการเรียนการสอนไม่สามารถนำไปสู่เป้าหมายทางสุนทรียภาพได้อย่างสมบูรณ์	3
3.3 นักศึกษามาจากต่างคณะกัน จึงทำให้การทำงานกลุ่มร่วมกันเป็นไปได้ยาก	2
3.4 จำนวนนักศึกษามาก ส่งผลให้เวลาไปคูคอนเสิร์ตนอกสถานที่นั้นประสบความสำเร็จในเรื่องการเดินทาง	1
4. ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน	
4.1 คุณภาพของสื่ออุปกรณ์ และคุณภาพของเสียง ยังไม่ดีพอที่จะให้เกิดความซาบซึ้งได้เต็มที่	5
4.2 สภาพห้องเรียนเป็นห้องเรียนปกติ ซึ่งใช้สำหรับการสอนบรรยายทั่วไปไม่ใช่ห้องเรียนที่สำหรับวิชาสังคีตนิยมโดยเฉพาะ ระบบเสียงหรืออุปกรณ์ต่างๆ จึงไม่สมบูรณ์	4

ตารางที่ 4.68 (ต่อ)

ปัญหาที่พบ	จำนวน (สถาบัน)
4.3 ตำราเรียนที่เป็นภาษาไทยมีไม่เพียงพอให้ผู้เรียนศึกษา	2
4.4 ไม่มีแหล่งการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น ห้องสมุดดนตรีให้นักศึกษาได้ค้นคว้าเพิ่มเติม	1
5. ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผล	
5.1 มีจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับผลทางด้านสุนทรียภาพแต่การประเมินผลก็ยังไม่สามารถบอกได้แน่ชัดว่าผู้เรียนประสบผลทางสุนทรียภาพหรือไม่	3
5.2 เนื่องจากข้อสอบที่ใช้วัดผลเป็นข้อสอบอัตนัยและเน้นการสื่อสารในคุณค่าความงามของดนตรี แต่นักศึกษาขาดทักษะในการเขียนและการสื่อความโดยวิธีเขียน	2
6. ปัญหาด้านผู้เรียน	
6.1 พบว่ามีนักศึกษาบางกลุ่มไม่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาแต่ต้องมาเรียนเพราะเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร	4
6.2 นักศึกษาเข้าเรียนไม่สม่ำเสมอ	4
6.3 นักศึกษามักมาเรียนสาย จึงทำให้พลาดในเนื้อหาที่สำคัญในส่วนต้นชั่วโมงที่ครูอธิบาย	3
6.4 นักศึกษามีสมาธิสั้น เพราะเป็นการเรียนการสอนช่วงบ่าย	2
6.5 นักศึกษาขาดความกระตือรือร้น และไม่ค้นคว้าไม่เข้าถึงสื่อต่างๆที่มีอยู่	2
6.6 นักศึกษามีภาระงานวิชาอื่นๆมาก จึงทำให้การค้นคว้าในวิชาสังคีตนิยมทำได้ไม่เต็มที่	1
6.7 ความเข้าใจทางด้านดนตรีของผู้เรียนไม่เหมือนกัน ผู้เรียนไม่ทราบถึง ความรู้สึกทางสุนทรียภาพว่าเป็นอย่างไร เช่น ผู้เรียนจำนวนมากไม่ทราบว่าอารมณ์สะท้อนใจอารมณ์เศร้าเป็นความสุนทรียภาพ เป็นต้น	1

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนสังคตินิยมในปัจจุบัน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไปในด้านต่างๆมากที่สุดเรียงลำดับตามหัวข้อได้ดังนี้ ด้านจุดประสงค์มีเพียง 1 ลำดับ คือ จุดประสงค์ที่ตั้งไว้สูงเกินกว่าที่จะสัมฤทธิ์ผลได้ภายใน 1 ภาคการศึกษา ด้านเนื้อหาสาระการเรียนลำดับที่ 1 คือ เนื้อหาและรายละเอียดมากเกินไปที่จะสอนได้ครบถ้วนภายใน 1 ภาคการศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนลำดับที่ 1 คือ เวลาที่ใช้ในการสอนในแต่ละภาคการศึกษามีไม่เพียงพอ ด้านสื่อการเรียนการสอนลำดับที่ 1 คือ คุณภาพของสื่อ คุณภาพของเสียงยังไม่ดีพอที่จะให้เกิดความซาบซึ้งได้เต็มที่ ด้านการวัดผลประเมินผลลำดับที่ 1 คือ มีจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับผลทางด้านสุนทรียภาพแต่การประเมินผลก็ยังไม่สามารถบอกได้แน่ชัดว่าผู้เรียนประสบผลทางสุนทรียภาพหรือไม่ และด้านผู้เรียนลำดับที่ 1 คือ นักศึกษาบางกลุ่มไม่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาแต่ต้องมาเรียนเพราะเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร และนักศึกษาเข้าเรียนไม่สม่ำเสมอ

ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาสังคินิยมเพื่อส่งเสริมสุนทรียภาพของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาสังคินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคินิยมที่คัดเลือกเป็นตัวแทนในแต่ละภูมิภาค

ในตอนที่ 2.1 นี้ เป็นการนำเสนอผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาสังคินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน โดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคินิยมที่คัดเลือกเป็นตัวแทนในแต่ละภูมิภาค รวมอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคินิยม 5 ท่าน และในจำนวนนี้มีผู้ให้ข้อมูลในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมข้อมูลโดยจัดเรียงตามลำดับหัวข้อ โดยแสดงเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 4.69 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาสังคินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
1. ด้านจุดประสงค์	
1.1 ควรให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาดนตรีที่ครบถ้วน	5
1.2 ให้นักศึกษามีโอกาสได้ฟังดนตรีที่หลากหลาย มีประสบการณ์กับดนตรี ทั้งดนตรีตะวันตก และดนตรีที่ไม่ใช่ดนตรีตะวันตก	5
1.3 ฝึกให้เป็นผู้ฟังที่ดีมีคุณภาพ ที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของงานดนตรี คือ ผู้ประพันธ์ นักดนตรี และผู้ฟัง	4
1.4 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ดนตรีได้ในระดับพื้นฐาน	5
1.5 เพื่อให้เห็นคุณค่าความสำคัญของดนตรีที่มีต่อสังคม	4
2. จุดประสงค์ด้านสุนทรียภาพ	
2.1 สุนทรียภาพเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการเรียนสังคินิยม ที่จะให้ผู้เรียนซาบซึ้งรู้คุณค่าในเชิงสุนทรียะที่มีอยู่ในดนตรี ให้เสพดนตรีเป็นอย่างมีวิจารณญาณและมีเป้าหมาย มีความสุขกับดนตรีรอบๆตัว	4
2.2 ควรเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจความงามของดนตรี หรือมีความสุขซาบซึ้งในดนตรี	5

ตารางที่ 4.69 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)
2.3 ไม่สามารถกำหนดให้สุนทรียภาพเป็นเป้าหมายหลักได้เพราะจำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มใหญ่ตั้งแต่ 50 -100 คน แต่เป็นการเปิดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้สัมผัสและเลือกในสิ่งที่ชอบและสนใจต่อไปด้วยตนเองได้หลังจากจบหลักสูตรไปแล้ว	4
3. ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้	
3.1 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบดนตรี ประเภทบทเพลง ประวัติศาสตร์ดนตรี ผู้ประพันธ์เพลง และบทประพันธ์	5
3.2 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสาระดนตรีที่เป็นดนตรีตะวันตก ดนตรีไทย และดนตรีโลก	5
3.3 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีในท้องถิ่นของคน	4
3.4 มีเนื้อหาด้านพัฒนาการฟัง หนทางสู่ความซาบซึ้งในดนตรี	4
3.5 มีเนื้อหาดนตรีที่เกี่ยวข้องกับสังคมและมนุษยชาติ เพื่อให้นำดนตรีไปใช้ในทางที่เหมาะสม	3
3.6 มีเนื้อหาบริบทของวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบดนตรีต่างๆ	2
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน	
4.1 การสอนโดยวิธีบรรยายเป็นวิธีหลักเนื่องจากจำนวนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ แต่ใช้สื่อดนตรีให้มากเท่าที่จะกระทำได้	5
4.2 เน้นกระบวนการฟังให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการสัมผัสกับดนตรีให้มาก	5
4.3 ให้ความรู้หลักการเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนฟังในเชิงปริมาณ คือ วิเคราะห์องค์ประกอบหรือฟังจุดที่น่าสนใจของเพลง	3
4.4 ให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงในเชิงคุณภาพ คือ ฟังโดยมิได้มุ่งค้นหาจุดสนใจ วิเคราะห์ส่วนต่างๆแต่ให้ฟังเพื่อรับรู้โดยรวมถึงบทเพลงนั้นหรือฟังด้วยความรู้สึก	3
4.5 ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการฟังดนตรีที่แสดงสดที่สามารถส่งเสริมสุนทรียภาพของผู้เรียนได้โดยตรงที่สุด	5

ตารางที่ 4.69 (ต่อ)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
4.6 แนะนำให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองเพื่อพัฒนากระบวนการฟัง และ พัฒนาสุนทรียภาพที่ต้องใช้เวลาสั่งสมประสบการณ์เพราะเวลาในชั้นเรียนไม่เพียงพอที่จะสามารถทำให้เกิดความซาบซึ้งได้อย่างแท้จริง	5
4.7 การวิจารณ์เป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนเพราะได้แสดงออกความคิดเห็นของตนที่ประกอบไปด้วยความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกต่อบทเพลงนั้นๆ	3
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน	
5.1 บทเพลง เป็นสื่อสุนทรียะที่สำคัญที่สุดจึงควรเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับแต่ละเนื้อหาสาระ	5
5.2 คุณภาพของเสียง ระบบเสียงต้องสมบูรณ์ที่จะไม่ทำให้คุณภาพความงดงามของบทเพลงที่เป็นสื่อ นั้นเสียคุณภาพไปเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้รายละเอียดต่างๆอย่างชัดเจน และเกิดความพึงพอใจในดนตรีนั้น	5
5.3 ควรมีความหลากหลายในการใช้สื่อทั้งเสียงและภาพ อาจใช้สไลด์ประกอบการบรรยายเพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มใหญ่เห็นได้ชัดเจนและเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น และเห็นดนตรีเป็นรูปธรรมมากขึ้น	4
5.4 เลือกใช้วีดิทัศน์การแสดงหรือเพลงให้เหมาะสม บางเนื้อหาควรใช้ภาพการแสดงดนตรีประกอบ บางเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงโดยไม่ใช้ภาพเพื่อเป็นการเน้นไปที่การฟัง	3
5.5 ใช้สื่ออินเตอร์เน็ตให้เป็นประโยชน์โดยแนะนำทางให้ผู้เรียนศึกษาต่อ จาก เว็บไซต์ต่างๆเช่น Youtube, Vimeo ที่มีบันทึกการแสดงดนตรีให้ศึกษามากมาย ทันสมัยเข้าถึงง่าย และนำมาใช้ในชั้นเรียนได้ดี	5
5.6 สร้าง E - learning สำหรับผู้เรียนวิชานี้ ให้ได้ค้นคว้าเพิ่มเติม นอกชั้นเรียนและทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลา เป็นที่แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและระหว่างผู้เรียนและผู้สอน	3

ตารางที่ 4.69 (ต่อ)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
6. ด้านการวัดผลประเมินผล	
6.1 ควรวัดให้ครบทั้งสามด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะการฟัง และด้านสุนทรียภาพหรือเจตคติ	4
6.2 ควรมีการทดสอบการฟังด้วย แต่เป็นการฟังในด้านสาระความรู้ การแยกแยะองค์ประกอบพื้นฐาน หรือวัดความเข้าใจในรูปแบบดนตรีต่างๆ ในเชิงปริมาณ มากกว่าวัดความซาบซึ้งที่เป็นสิ่งที่วัดผลและประเมินผลได้ยาก	4
6.3 การประเมินผลด้านสุนทรียภาพขึ้นอยู่กับการใช้ถ้อยคำภาษาอธิบาย หรือเขียนตอบคำถามในลักษณะที่บ่งบอกถึงความซาบซึ้งเห็นคุณค่าของคนตรี เช่น การเขียนรายงานบรรยายความรู้สึกหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมฟังการแสดงดนตรี หรือจากเพลงที่มอบหมายให้ฟัง เป็นต้น	3
6.4 การประเมินด้านพฤติกรรมในการเข้าเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงเจตคติที่มีต่อวิชาสังคีตนิยม	3
6.5 สามารถประเมินผลด้านสุนทรียภาพจากการแสดงความคิดเห็นในกระดานแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์หรือ Webboard ที่สร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนวิชาสังคีตนิยมโดยเฉพาะได้ จะทำให้ทราบถึงภาพรวมของปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีต่อดนตรีและการเรียนการสอน	2
7. ด้านการพัฒนาผู้เรียน	
7.1 ทศนคติที่มีต่อวิชาเป็นสิ่งสำคัญที่ควรพัฒนาเพราะมีผู้เรียนจำนวนมากที่คาดหวังเพียงผลการเรียนที่ดีมากกว่าเน้นที่ความรู้และประสบการณ์ที่จะได้	3
7.2 ควรพัฒนาในด้านมารยาทในการฟัง ไม่รบกวนผู้อื่นๆ เพราะการฟังต้องใช้สมาธิสูง	1
7.3 ความสนใจ และความตั้งใจเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน บทบาทสำคัญอยู่ที่ครูที่จะจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด ใช้สื่อให้หลากหลาย มีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจชวนให้ติดตามนอกเหนือจากเนื้อหาในตำราเรียน	5

ตารางที่ 4.69 (ต่อ)

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)
<p>7.4 ควรปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเนื้อหา มีรายละเอียดมาก จำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องใช้เวลาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมและมีประสบการณ์ในการฟังดนตรีให้มากก็จะนำไปสู่ความซาบซึ้งได้ ซึ่งหากฟังแค่เพียงในชั่วโมงเรียนอาจไม่เพียงพอ อีกทั้งในปัจจุบันสื่ออินเทอร์เน็ตเข้าถึงง่าย และมีประโยชน์มากดังนั้นครูจึงควรปลูกฝังให้ผู้เรียนได้ใช้สื่อที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ แนะนำศิลปินผลงานที่น่าสนใจมีคุณภาพให้แก่ผู้เรียนได้นำไปพัฒนาต่อและเกิดผลในระยะยาว</p>	5
<p>8. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ</p>	
<p>8.1 ด้านการบริหาร: เสนอแนะให้กำหนดเป็นวิชาบังคับ ที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องได้เรียนรู้เนื่องจากมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีสุนทรียภาพในชีวิตให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทางด้านจิตใจ นอกไปจากวิชาการที่ได้พัฒนาผู้เรียนเป็นหลักอยู่แล้ว</p>	1

จากตาราง 4.69 พบว่าความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาสังคีตนิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน จากผู้รับผิดชอบรายวิชาสังคีตนิยมที่คัดเลือกเป็นตัวแทนในแต่ละภูมิภาคนั้น มีความหลากหลายในรายละเอียด แต่สอดคล้องกันในแต่ละประเด็น โดยผู้วิจัยสรุปแบ่งตามหัวข้อได้ ดังนี้

1. ด้านจุดประสงค์การเรียนการสอน ควรให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาดนตรีที่ครบถ้วน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฟังดนตรีที่หลากหลายทั้งดนตรีตะวันตกและดนตรีที่ไม่ใช่ดนตรีตะวันตก ฝึกให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังที่ดี สามารถวิเคราะห์ดนตรีได้ในระดับพื้นฐาน และเพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าความสำคัญของดนตรีที่มีต่อสังคม

2. ด้านจุดประสงค์ด้านสุนทรียภาพ สุนทรียภาพเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการเรียนสังคีตนิยมที่จะให้ผู้เรียนซาบซึ้งรู้คุณค่าในเชิงสุนทรียะที่มีอยู่ในดนตรี ให้เสพดนตรีเป็นอย่างมีวิจารณญาณและมีเป้าหมาย มีความสุขกับดนตรีรอบ ๆ ตัว ควรเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจในความงามของดนตรีหรือมีความซาบซึ้งในดนตรี และเนื่องจากผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 50 - 100 คน จึงไม่สามารถคาดหวังให้เกิดผลทางสุนทรียภาพได้ทั้งหมดแต่เป็นการเปิดประสบ

การณิให้ผู้เรียนได้สัมผัสและเลือกในสิ่งที่ชอบและสนใจต่อไปด้วยตนเองหลังจากจบหลักสูตรไปแล้ว

3. ด้านสาระการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีตะวันตก ดนตรีไทย ดนตรีโลก และดนตรีในท้องถิ่นโดยมีโครงสร้างเนื้อหา องค์ประกอบดนตรี ประเภทบทเพลง ประวัติศาสตร์ดนตรี ผู้ประพันธ์เพลง และบทประพันธ์ ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทของวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบดนตรีต่างๆ การพัฒนาการฟัง หนทางสู่ความซาบซึ้ง และดนตรีกับมนุษยชาติ

4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การสอนโดยวิธีบรรยายเป็นวิธีหลักแต่ใช้สื่อดนตรีให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการสัมผัสดนตรีให้มากที่สุดในห้องเรียน การแสดงดนตรีนอกสถานที่ และกระตุ้นให้ค้นคว้าพัฒนากระบวนการฟังเพิ่มเติมด้วยตนเองด้วย ให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงทั้งในเชิงปริมาณ คือ ให้ฟังเพื่อค้นหาจุดสนใจ หรือวิเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบของดนตรีที่ฟังโดยครูเป็นผู้ให้หลักการและจุดสังเกต และ การฟังเชิงคุณภาพที่เป็นการฟังเพื่อรับรู้โดยรวมถึงบทเพลงนั้นด้วยความรู้สึก การวิจารณ์เป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนเพราะได้แสดงออกความคิดเห็นของตนที่ประกอบไปด้วยความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกต่อบทเพลงนั้นๆ

5. ด้านสื่อการเรียนการสอน บทเพลงเป็นสื่อสุนทรียะที่สำคัญที่สุดจึงควรเลือกบทเพลงให้เหมาะสมกับแต่ละเนื้อหาสาระ และคุณภาพของเสียงต้องสมบูรณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงรายละเอียดของดนตรีได้อย่างชัดเจนควรใช้สื่อที่หลากหลาย และทำให้เนื้อหาดนตรีเป็นรูปธรรมมากขึ้นโดยการทำแผนผัง หรือมีภาพประกอบการบรรยาย ใช้สื่ออินเตอร์เน็ตให้เป็นประโยชน์ เช่น เว็บไซต์ Youtube ที่มีบันทึกการแสดงดนตรีให้ศึกษามากมายและมีความทันสมัยเข้าถึงได้ง่าย สร้าง E - learning สำหรับผู้เรียนวิชานี้ ให้ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน และเป็นพื้นที่แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

6. ด้านการวัดผลประเมินผล ควรวัดให้ครบทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะการฟัง และด้านสุนทรียภาพหรือเจตคติ การประเมินผลด้านสุนทรียภาพขึ้นอยู่กับการใช้ถ้อยคำภาษาอธิบายในลักษณะที่บ่งบอกถึงความซาบซึ้งเห็นคุณค่าของดนตรี เช่น ให้เขียนรายงานบรรยายความรู้สึก หรือสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมฟังการแสดงดนตรี หรือจากเพลงที่มอบหมายให้ฟัง เป็นต้น และประเมินได้จากการแสดงความคิดเห็นในกระดานแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์หรือ Webboard ที่สร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนวิชาสังคีตนิยมโดยเฉพาะ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงภาพรวมของ

ปฏิกริยาของผู้เรียนที่มีต่อคนตรีและการเรียนการสอน การประเมินด้านพฤติกรรมในการเข้าเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงเจตคติที่มีต่อวิชาสังคตินิยม

7. **ด้านการพัฒนาผู้เรียน** ควรพัฒนาทัศนคติที่มีต่อวิชาเพราะมีผู้เรียนจำนวนมากที่คาดหวังเพียงผลการเรียนที่ดีมากกว่าเน้นที่ความรู้และประสบการณ์ที่จะได้ เรื่องความสนใจและความตั้งใจเป็นสิ่งสำคัญในการเรียน บทบาทสำคัญอยู่ที่ครูที่จะจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมากที่สุด ใช้สื่อให้หลากหลาย มีเนื้อหาที่น่าสนใจ มีเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจ ชวนให้ติดตามนอกเหนือไปจากเนื้อหาในตำราเรียน ปลุกฝังให้ผู้เรียนได้ใช้สื่อที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ แนะนำศิลปิน ผลงานที่น่าสนใจ มีคุณภาพให้แก่ผู้เรียนได้นำไปพัฒนาต่อ และเกิดผลในระยะยาว และควรพัฒนาในด้านมารยาทในการฟัง ไม่รบกวนผู้อื่นขณะเรียนเพราะการฟังนั้นต้องใช้สมาธิสูง

8. **ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ** ในด้านบริหารที่เสนอแนะให้เห็นความสำคัญของวิชานี้ และกำหนดเป็นวิชาบังคับที่ทุกคนจะต้องเรียนและจะได้จัดสรรเวลาให้เพียงพอกับเนื้อหาที่มีรายละเอียดมากและต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจและให้เกิดความซาบซึ้ง

2.2. ผลการตรวจสอบและผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีศึกษา ด้านสุนทรียศาสตร์ และด้านการสอนสังคตินิยม

1) ผลการตรวจสอบและผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา การเรียนการสอนสังคตินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีศึกษา ด้านสุนทรียศาสตร์ และด้านการสอนสังคตินิยม

1. จุดประสงค์

ผลจากการตรวจสอบแนวทางที่สร้างขึ้นและผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 3 ท่าน ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนสังคตินิยมระดับอุดมศึกษาว่า เป้าหมายสำคัญของการเรียนการสอนวิชาสังคตินิยมนี้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและซาบซึ้งในความงามของดนตรีที่อยู่รอบตัวและในสังคมโลก โดยที่ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระดนตรีอย่างครบถ้วน คือ องค์ประกอบดนตรี บริบททางสังคม ประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สัมผัสดนตรีที่ดีมีคุณภาพให้มาก

แต่เนื่องจากจำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มใหญ่การจัดการเรียนการสอนที่นำไปสู่ความซาบซึ้งที่แท้จริงนั้นจึงกระทำได้ยาก เพราะต้องใช้เวลาและต้องสั่งสมประสบการณ์ ต้องให้ผู้เรียนได้สัมผัสดนตรีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นด้านความรู้สึกของตนเอง ซึ่งในความเป็นจริงกระบวนการสอนที่นำไปสู่ความซาบซึ้งเหล่านี้ไม่สามารถปฏิบัติได้เต็มที่กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มใหญ่ ดังนั้นจุดประสงค์ของรายวิชานี้จึงเป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระดนตรีให้ครบถ้วนเพื่อเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนพัฒนาสู่ความซาบซึ้งด้วยตนเองต่อไป แต่ควรให้แนวทางในการพัฒนาการฟังสู่ความซาบซึ้งแก่ผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

2. เนื้อหาสาระการเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทำให้ทราบถึงเนื้อหาสาระในการเรียนการสอนสังคตินิยม สรุปได้ดังนี้

2.1 เนื้อหาแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ ดนตรีตะวันตก ดนตรีโลก ดนตรีไทยและดนตรีพื้นบ้านของไทย โดยมีสัดส่วนที่เหมาะสมกับสาระและเวลาเรียนในเนื้อหาดนตรีแต่ละส่วน

2.2 แต่ละส่วนแบ่งเป็นเนื้อหาองค์ประกอบดนตรี ประเภทของบทเพลง ประวัติศาสตร์ดนตรี บทประพันธ์ และสุนทรียภาพของดนตรีแต่ละประเภท

2.3 เนื้อหาการพัฒนาการฟังและหนทางสู่ความซาบซึ้งในดนตรี ควรมีสอดแทรกไปในเนื้อหาทุก ๆ ส่วน

2.4 ในส่วนของดนตรีพื้นบ้านอาจเน้นในสาระที่เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนให้มากกว่าได้

3. การจัดการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทำให้ทราบถึงหลักในการจัดการเรียนการสอนว่าควรเน้นการฟังให้มากที่สุดเพราะดนตรีคือเสียง ดังนั้นการบรรยายเนื้อหาเพียงอย่างเดียวไม่อาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของดนตรีอย่างแท้จริง จึงควรมีกระบวนการฟังที่เป็นขั้นตอนซึ่งครูเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนได้เห็นถึงจุดที่สำคัญที่น่าสนใจ เพราะดนตรีนั้นดำเนินไปบนเวลาเมื่อเกิดขึ้นแล้วเสียงนั้นก็ผ่านเลยไป ผู้เรียนที่ประสบการณ์น้อยอาจไม่ได้ยินในจุดที่น่าสนใจ ทำให้พลาดสาระสำคัญไป ซึ่งการบรรยายนั้นอาจบรรยายก่อน ระหว่าง หรือหลังจากการฟังเพลง แล้วแต่ความเหมาะสมของเนื้อหาและเป้าหมายของผู้สอน สิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้ผู้เรียนเกิดสุนทรียภาพทางดนตรี คือ การให้ผู้เรียนสัมผัสกับการแสดงดนตรีที่บรรเลงสด โดยอาจจัดเป็นงานเฉพาะกิจเพื่อผู้เรียนวิชานี้โดยตรง หรือให้ผู้เรียนเข้าร่วมฟังในโอกาสต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ของแต่ละสถาบัน

4. สื่อการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทำให้ทราบถึงหลักในการเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอนสังคตินิยมว่า บทเพลงคือสื่อที่สำคัญที่สุด ความรู้ที่อธิบายประกอบก็เพื่อช่วยให้เข้าใจบทเพลงนั้น ๆ มากขึ้น ดังนั้นหัวใจของการเรียนวิชานี้คือการเสพงานศิลปะ ครูต้องคัดเลือกงานศิลปะที่ดีไปให้ผู้เรียนเสพ อุปกรณ์จึงต้องมีคุณภาพที่ดี เครื่องเสียงระบบเสียงในห้องเรียนต้องดีที่สุดในที่จะเป็นไปได้ ที่จะไม่ทำให้บทเพลงเหล่านั้นเสียคุณภาพไป และหลังจากในชั้นเรียนก็ควรมี CD ที่สามารถให้นักศึกษาได้ยืมกลับไปฟังและในปริมาณที่เพียงพอ และในทุกวันนี้ก็มีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่สามารถแนะนำให้ผู้เรียนได้ไปค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ควรนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ส่วนด้านตำราประกอบการบรรยายนั้นผู้สอนควรศึกษาหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษพอสมควรเพื่อแปลบทความหรือเนื้อหาที่น่าสนใจมานำเสนอแก่ผู้เรียนครบถ้วนและถูกต้อง

5. การวัดผลประเมินผล

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการวัดผลประเมินผล มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรวัดผลทั้ง 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ และเจตคติ ซึ่งการวัดประเมินผลด้านความรู้กระทำได้โดยการสอบวัดองค์ความรู้เนื้อหาสาระที่เรียนไป การวัดประเมินผลด้านทักษะการฟังกระทำได้โดยเน้นไปที่การฟังในสาระความรู้องค์ประกอบในเพลงมากกว่าการวัดความซาบซึ้ง

จากการฟังเพลงซึ่งเป็นสิ่งที่วัดประเมินผลได้ยาก ส่วนการวัดประเมินผลด้านเจตคติหรือสุนทรียภาพกระทำได้โดยดูจากการใช้ถ้อยคำอธิบายที่แสดงออกถึงความซาบซึ้งเห็นคุณค่าของคนตรี เช่น ให้อธิบายความรู้สึกและสิ่งที่ได้รับจากการฟังเพลงหรือไปร่วมคอนเสิร์ตต่างๆ

2) แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน

หลักการและสาระสำคัญในการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึง 1) หลักการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนสังคีตนิยมระดับอุดมศึกษา และทฤษฎีด้านสุนทรียศึกษา การสอนความซาบซึ้งในศิลปะ 2) สภาพการเรียนการสอนสังคีตนิยมระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน รวมถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมในประเทศไทย และนำมาพัฒนาเป็นกรอบในการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยมที่ส่งเสริมสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน โดยแนวทางดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูลจาก 3 ส่วนคือ

1. หลักการและทฤษฎี

1.1 ทฤษฎีสุนทรียศึกษา

1.2 ทฤษฎีการสอนความซาบซึ้งในศิลปะ

1.3 หลักการพัฒนาการรับรู้สุนทรียภาพทางดนตรีที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

2.1 แบบสอบถามอาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาสังคีตนิยม

3. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

3.1 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสุนทรียศาสตร์ ดนตรีศึกษา และการสอนสังคีตนิยม

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยมที่ส่งเสริมสุนทรียภาพแก่ผู้เรียนที่สร้างขึ้นนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 5 ส่วน คือ

1. จุดประสงค์การเรียนการสอน

2. เนื้อหาสาระการเรียน

3. การจัดการเรียนการสอน

4. สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

5. การวัดผลประเมินผล

ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนสังคีตนิยมเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. การจัดการเรียนการสอนวิชาสังคีตนิยมที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ที่มีจำนวน 25 คนขึ้นไป

2. การจัดการเรียนการสอนวิชาสังคีตนิยมที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็กถึงปานกลางที่มีจำนวนไม่เกิน 25 คน

โดยผู้วิจัยนำเสนอทั้งสองรูปแบบเป็นความเรียงในรูปแบบตารางเดียวกัน ที่แสดงแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และที่มาของแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหัวข้อ โดยเนื้อหาในส่วนจุดประสงค์การเรียนการสอน สาระการเรียนรู้ สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นมีรายละเอียดเหมือนกัน แต่ในส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ การวัดประเมินผล มีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4.70 นี้

ตารางที่ 4.70 แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยมที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่ข้อที่ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	น.กมลภักท.	น.ศ.เศรษฐศก.	น.ศ.ศก.เบญจ ปริญญ.	
<p>1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>1.1 จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนวิชาสังคตินิยม คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความซาบซึ้ง ในดนตรีในฐานะของผู้ฟังและเป็นผู้ฟังที่มีคุณภาพ</p>	✓	✓	✓	<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 2.1, 2.2 และ 8.1</p> <p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 1</p> <p><u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> ณรุทธ์ สุทาจิตต์. 2551. <u>ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ</u>. บทที่ 14 หน้าที่ 143 เพื่อความซาบซึ้งในดนตรี ข้อคิดเห็นอีก ทัศนะหนึ่งเกี่ยวกับสังคตินิยม. มะลิฉัตร เอื้ออนันนท์, 2543. <u>การเรียนการสอนและประสบ การณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์.ทฤษฎีสุนทรียศึกษา</u> ของแฮรี โบรดี.</p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	พบเอกสาร	พบแบบฝึกหัด	เคยเห็นแบบ เรียน	
1.2 เพื่อเป็นการเปิดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้สัมผัสและเลือกในสิ่งที่ชอบและสนใจ ต่อไปด้วยตนเองหลังจากจบหลักสูตรไปแล้ว	✓	✓		<u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 2.1, 2.2 และ 8.1 <u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 1
1.3 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาสังคตินิยม ควรกำหนดให้ครอบคลุมทั้งด้าน ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการฟัง และความซาบซึ้งในดนตรีหรือเห็นคุณค่าทางสุนทรียภาพ 1.3.1 จุดประสงค์ด้านความรู้ความเข้าใจ ประกอบด้วย 1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบพื้นฐานของดนตรี 2) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดนตรีในรูปแบบต่างๆ 3) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจความแตกต่างของดนตรีในแต่ละยุคสมัย	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	✓ ✓ ✓	<u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 2.1, 2.2 และ 8.1 <u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 1

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	บุคคเบบหลักกทท	คาคัด บทบ	
4) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างประวัติศาสตร์และสไตล์ของดนตรีในยุคต่างๆ	✓	✓	✓	ตำรา แนวคิด ทฤษฎี Davis College. 2009. <i>Syllabus: Music Appreciation Fall 2009.</i>
1.3.2 จุดประสงค์ด้านทักษะ ประกอบด้วย				University of New Mexico. 2008. <i>Syllabus : Music Appreciation Mus139.</i>
1) เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาการรับรู้โดยการฟัง	✓	✓	✓	Western Carolina University. 2009. <i>Syllabus: Music</i>
2) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและแยกแยะความแตกต่างของดนตรีแต่ละสไตล์ได้	✓	✓	✓	Western Washington University. 2010. <i>Syllabus: Music Appreciation.</i> University of Delaware. n. d. <i>Syllabus: Music Appreciation.</i>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	ชุมชน/พื้นที่	บุคคลที่ เกี่ยวข้อง	
<p>2. ด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้</p> <p>2.1 การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้สังคีตนิยมควรพิจารณาจากความเป็นดนตรีที่มีแบบแผน เป็นรูปแบบที่ชัดเจน เช่น ดนตรีคลาสสิก ซึ่งควรให้เรียนทั้งส่วนดนตรีตะวันตกที่เป็นที่ยอมรับทั่วโลก และดนตรีที่ไม่ใช่ดนตรีตะวันตก คือในภูมิภาคอื่นๆ ที่สำคัญ และรูปแบบของเนื้อหาแต่ละส่วน มี 3 ด้านคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ด้านความรู้ ประกอบด้วย องค์ประกอบของดนตรี รูปแบบของดนตรี 2) ด้านความเข้าใจ ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ของประวัติศาสตร์กับรูปแบบของดนตรีในแต่ละยุคสมัย 3) ด้านความซาบซึ้ง ประกอบด้วย หนทางในการเข้าถึงความงามของดนตรี แต่ละประเภท สุนทรียะของดนตรีแต่ละประเภท 	✓	✓	✓	<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 3.1 ข้อย่อยที่ 3.1.1, 3.1.2 และ 3.1.3</p> <p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 3</p> <p><u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> มะลิฉัตร เอื้ออนันท์, 2543. <i>การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์. ทฤษฎีสุนทรียศึกษาของแฮร์ โบริค.</i> ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2548. <i>สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก.</i> สารบาญ</p> <p>Kamien, R. 2004. <i>Music: An Appreciation.</i> 8th ed. Contents Overmier, D. R. 2003. <i>A New Approach To Enhancing Music Appreciation.</i> Contents</p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	บุคลิกภาพ	ตำรา ทฤษฎี	
<p>2.3.2 ประเภทของบทเพลง: ซิมโฟนี ดนตรีบรรยายเรื่องราว คอนแชร์โต เซมเบอร์ มิวสิก โซนาตา โอเปร่า บัลเลต์ แมส เรควิเอม ออราทอริโอ แคนตาตา บทเพลงชุด บทเพลงเปียโน ดนตรีแจ๊ส ละครเพลงบรอดเวย์ โดยสอดแทรกเนื้อหาสุนทรียะของดนตรีแต่ละประเภทไว้ด้วยเสมอ</p> <p>2.3.3 ประวัติศาสตร์ดนตรีก็ปรับเปลี่ยนรูปแบบของดนตรีในแต่ละยุคสมัย ประกอบด้วย ยุคโบราณ ยุคกลาง ยุคเรเนซองส์ ยุคบาโรก ยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติก ยุคอิมเพรสชันนิสติกส์ ยุคศตวรรษที่ 20</p> <p>2.3.4 นักประพันธ์ดนตรีเอกในแต่ละยุค และผลงานที่สำคัญ โดยสอดแทรกเนื้อหาสุนทรียะของดนตรีแต่ละยุคสมัยไว้ด้วยเสมอ</p> <p>2.4 เนื้อหาส่วนดนตรีโลก ประกอบด้วย</p> <p>2.4.1 แนวทางการศึกษาดนตรีโลก ภูมิศาสตร์วัฒนธรรมดนตรีโลก บทบาทหน้าที่ของดนตรีโลกจากอดีตจนถึงปัจจุบัน</p>	✓	✓	✓	<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 3.1 ข้อย่อยที่ 3.1.1, 3.1.2 และ 3.1.3</p> <p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 3</p> <p><u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> มะลิฉัตร เอื้ออนันท์, 2543. <i>การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์.ทฤษฎีสุนทรียศึกษาของแฮร์ โบริด.</i> ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2548. <i>สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก.</i> สารบาญ</p> <p>Kamien, R. 2004. <i>Music: An Appreciation.</i> 8th ed.Contens Overmier, D. R. 2003. <i>A New Approach To Enhancing Music Appreciation.</i> Contents</p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	แบบแผน เนื้อหา	ตำรา แนวคิด ปัญหา	
2.4.2 ดนตรีในภูมิภาคต่างๆ ดนตรีเอเชียใต้ ดนตรีเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดนตรีตะวันออกกลาง ดนตรีอาฟริกา โดยมีหัวข้อ ประวัติดนตรี เครื่องดนตรี การประสมวง และสุนทรียะของดนตรีในแต่ละภูมิภาค				<u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 3.1 ข้อย่อยที่ 3.1.1, 3.1.2 และ 3.1.3
2.5 เนื้อหาดนตรีไทย โดยมีหัวข้อ ประวัติดนตรีไทย เครื่องดนตรีไทยและการประสมวง ประเภทของเพลงไทย และสุนทรียะของดนตรีไทย	✓	✓	✓	<u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 3
2.6 เนื้อหาดนตรีพื้นเมืองไทย โดยมีหัวข้อ เครื่องดนตรีพื้นเมือง ลักษณะดนตรีพื้นเมือง ประเภทดนตรีพื้นเมืองไทย และสุนทรียะของดนตรีพื้นเมืองไทย	✓	✓	✓	<u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> มะลิฉัตร เอื้ออนันท์, 2543. <i>การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์. ทฤษฎีสุนทรียศึกษาของแฮร์ โบริค.</i>
2.7 บทสรุป: ภาพรวมของดนตรี ดนตรีและมนุษยชาติ การฟังเพื่อความซาบซึ้งในดนตรี และแนวทางเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อไป	✓	✓	✓	ณรุทธ์ สุทธจิตต์. 2548. <i>สังคีตนิยม ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก.</i> สารบาญ Kamien, R. 2004. <i>Music: An Appreciation.</i> 8 th ed. Contens Overmier, D. R. 2003. <i>A New Approach To Enhancing Music Appreciation.</i> Content

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	ประสบการณ์	บุคคล เฉพาะ บุคคล	
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3.1 วิธีการสอนที่เหมาะสม สำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ 1) การบรรยาย ✓ 2) การเรียนรู้ด้วยตนเอง ✓ 3) การทำรายงาน ✓ 4) การทัศนศึกษา : การชมการแสดงดนตรี (อย่างน้อยภาคการเรียนละ 1 ครั้ง) ✓ สำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็ก 1) การบรรยาย ✓ 2) การอภิปราย ✓ 3) การวิจารณ์ ✓ 4) การเรียนรู้ด้วยตนเอง ✓ 5) การทำรายงาน ✓ 6) การทัศนศึกษา : การชมการแสดงดนตรี (อย่างน้อยภาคการเรียนละ 1 - 2 ครั้ง) ✓				แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา ตอนที่ 2 ข้อที่ 4 ข้อย่อยที่ 4.7 แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ ตอนที่ 1 ข้อที่ 3

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	ประสบการณ์	ศึกษาแบบ วิจัย	
<p>3.2 ขั้นตอนการสอนที่เหมาะสมกับการสอนสังคีตนิยม สำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่</p> <p>1) ชั้นเตรียมความรู้ คือ การบรรยายถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีนั้น ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบ รูปแบบ และประวัติศาสตร์ แต่ละส่วนที่แยกย่อยเสียก่อน และหลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงตัวอย่างเพื่อรับรู้องค์ประกอบเหล่านั้น เป็นการฟังในเชิงปริมาณ</p> <p>2) ชั้นเตรียมการ คือ การให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสัมผัสดนตรีที่รับรู้โดยการฟัง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงและรับรู้โดยรวมถึงบทเพลงนั้นโดยเฉพาะ ฟังด้วยความรู้สึก หรือการตอบสนองต่อบทเพลงโดยตรง โดยที่ไม่ต้องคิดวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบหรือความรู้ บริบทอื่น ๆ หรือความคิดของคนอื่น เป็นการฟังเชิงคุณภาพ ชั้นนี้อาจกระทำได้ไม่บ่อยนัก เพราะเป็นกระบวนการที่ใช้เวลาพอสมควร</p> <p>3) ชั้นที่ผู้สอนจะนำให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการฟังบทเพลงโดยที่ประมวลทุกอย่างที่ผู้เรียนได้รับรู้ ทั้งความรู้เรื่ององค์ประกอบ รูปแบบ ที่มาที่ไป ประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยรับรู้โดยรวมทั้งหมดและสามารถแยกย่อยได้ว่าแต่ละส่วนนั้นเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร เช่น ให้ผู้เรียนฟังเพลงบรรเลงเปียโนจากยุคโรแมนติกแล้วให้ผู้เรียนฟังเสียง</p>		✓	✓	<p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 4 <u>คำวา แนวคิด ทฤษฎี</u> Per O. Johanson อ้างถึงใน มะลิดัตร์ เอื้ออานันท์, 2543. <u>การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์ ทฤษฎีการสอนความงามซึ่งในศิลปะของพาร์ โยฮันเซน</u></p>
		✓	✓	
		✓	✓	

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	บอกโดยกก.	บุคคลผู้ค้นพบ.	คดีเทคโนโลยี	
<p>เปียโนที่บรรเลงจังหวะ ช้าเร็ว ท่วงทำนอง ฟังรูปแบบเพลง แล้วเชื่อมโยงกับบริบททางสังคม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม แนวคิดที่เกี่ยวข้องเช่นแนวคิดในยุคโรแมนติกเป็นอย่างไร แตกต่างจากยุคก่อนๆอย่างไร การสอนในชั้นนี้ครูจะมีบทบาทมากกว่าที่จะให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น โดยครูควรชี้แนะและอธิบายเป็นตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนได้หลักในการตัดสินใจประเมินผลงานเพลงด้วยตนเองต่อไป</p> <p>สำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็ก</p> <p>3.2 ขั้นตอนการบรรยายที่เหมาะสมกับการสอนสังคีตนิยม</p> <p>1) ขั้นเตรียมความรู้ คือ การบรรยายถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีนั้นแต่ละส่วนที่แยกย่อยเสียก่อน ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบ รูปแบบและประวัติศาสตร์ และหลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ฟังเพลงตัวอย่างเพื่อรับรู้องค์ประกอบเหล่านั้น เป็นการฟังในเชิงปริมาณ</p> <p>2) ขั้นเตรียมการ คือ การให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสัมผัสงานศิลปะ ซึ่งในที่นี้คือโสตศิลป์หรือดนตรีที่รับรู้โดยการฟัง ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังเพลง และรับรู้โดยรวมถึงบทเพลงนั้นโดยเฉพาะ ฟังด้วยความรู้สึกหรือการตอบสนองต่อบทเพลงโดยตรง</p>		✓	✓	<p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u></p> <p>ตอนที่ 1 ข้อที่ 4</p> <p><u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u></p> <p>Per O. Johanson อังถึงโน มะลิฉัตร เอื้ออนันท์, 2543.</p> <p><u>การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์. ทฤษฎีการสอนความซาบซึ้งในศิลปะของพาร์ โยฮันเซน</u></p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	ประเภทสถาบัน	บุคล/บุคคล/เทศา	ปีคิด แบบ	
<p>โดยที่ไม่ต้องคิดวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบหรือความรู้ เพียงแต่ฟังและแสดงความคิดเห็นต่อดนตรีที่ได้ฟัง โดยไม่คำนึงถึงบริบทอื่น ๆ หรือความคิดของคนอื่น เป็นการฟังเชิงคุณภาพ ซึ่งการบรรยายคุณภาพโดยรวม มีสองขั้นตอนคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การตีความของส่วนต่างๆ 2) การประเมินค่าทางสุนทรียภาพ <p>ขั้นตอนนี้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้แสดงออกความคิดเห็นของตนเองอย่างจริงใจเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกความซาบซึ้งในศิลปะต่อไป</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะนำไปให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ในการฟังบทเพลงโดยที่ประมวลทุกอย่างที่ผู้เรียนได้รับรู้ ทั้งความรู้เรื่ององค์ประกอบ รูปแบบ ที่มาที่ไป ประวัติศาสตร์ ที่เกี่ยวข้อง โดยรับรู้โดยรวมทั้งหมดและสามารถแยกย่อยได้ว่าแต่ละส่วนนั้นเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไร เช่น ให้ผู้เรียนฟังเพลงบรรเลงเปียโนจากยุคโรแมนติก แล้วให้ผู้เรียนฟังเสียงเปียโนที่บรรเลง จังหวะ ซ้ำเร็ว ท่วงทำนอง ฟังรูปแบบเพลงแล้วเชื่อมโยงกับบริบททางสังคมประวัติศาสตร์วัฒนธรรม แนวคิดที่เกี่ยวข้องเช่นแนวคิดในยุคโรแมนติก เป็นอย่างไร แตกต่างจากยุคอื่นๆอย่างไร เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงภาพรวมของ 		✓	✓	<p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 4 <u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> Per O. Johanson ย่างถึงโน มะลินด์ตร เอื้ออานันท์, 2543. <i>การเรียนการสอนและประสบ การณ์ด้านสุนทรียภาพและ ศิลปะวิจารณ์. ทฤษฎีการสอนความซาบซึ้งในศิลปะของ พาร์ โยฮันเซน</i></p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	บุคคลที่ปรึกษา	ความรู้จาก ประสบการณ์	
<p>บทเพลงนี้ทั้งหมดแล้วตัดสินใจประเมินผลงานเพลงนั้นด้วยความรู้แจ้งและเกิดความซาบซึ้งรู้คุณค่าเฉพาะของบทเพลงนั้นๆ ในที่สุด ซึ่งสำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็กนี้ผู้เรียนจะมีบทบาทใน ส่วนนี้ค่อนข้างมาก ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการรับรู้ และแสดงออกความคิดเห็นด้าน ความรู้สึกได้เต็มที่</p> <p>4) กระบวนการเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ประกอบด้วย การรับรู้ในตัวงานศิลปะ การ อธิบายผลงานศิลปะ การเข้าถึงคุณภาพของงาน วิเคราะห์สาระของงาน และการตัดสิน คุณภาพด้านความงาม เป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการเกิดความซาบซึ้งในศิลปะ และยังเป็น ตัวบ่งชี้ว่าผู้ชมมีความซาบซึ้งต่อผลงานนั้นอย่างไร</p>		✓	✓	<p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 4 <u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> เซอร์วิท อ้างถึงใน ประไพลิน จันทร์หอม, 2547. ผลการสอน วิชาสุนทรียภาพของชีวิตโดยใช้เทคนิคการจัดผังมโนทัศน์ที่มี ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ เชียงใหม่. องค์ประกอบของความซาบซึ้ง</p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	บทเพลงที่คัดเลือก	ตำรา แคลคูลัส ทฤษฎี	
<p>4. ด้านสื่อการเรียนการสอน</p> <p>4.1 บทเพลง คือสื่อสุนทรียวัตถุ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนสังคตินิยม จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ</p> <p>4.2 มีเกณฑ์ในการเลือกบทเพลงจากสาระการเรียนรู้ และ เกณฑ์ทางสุนทรียะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) บทเพลงที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอนในแต่ละสาระการเรียนรู้ 2) บทเพลงที่มีคุณสมบัติด้านความรู้สึก อารมณ์แก่ผู้ฟัง 3) บทเพลงที่มีความโดดเด่นในแต่ละยุคสมัย หรือบ่งบอกสไตล์ได้ชัดเจน 4) บทเพลงที่แสดงออกถึงความมุ่งหมาย หรือทัศนคติของผู้ประพันธ์ได้ 		✓	✓ ✓	<p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 5</p> <p><u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> มะลิฉัตร เอื้ออนันท์, 2543. <u>การเรียนการสอนและประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์.ทฤษฎีสุนทรียศึกษา</u> ของแฮร์ โบริต.</p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	พบก่อกเทศา	บุคคลผู้ศึกษา	จัดทําเมื่อ ปีใด	
<p>4.3 หนังสือ เอกสารที่สามารถนำมาใช้ประกอบประกอบการบรรยาย ได้แก่</p> <p>4.3.1 หนังสือภาษาไทย</p> <p>1) สังคีตนิยม: ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก ผู้เขียน ณรุทธ์ สุทธจิตต์</p> <p>2) สังคีตนิยม: ว่าด้วยดนตรีตะวันตก ผู้เขียน ไชแสง สุขะวัฒนะ</p> <p>3) สังคีตนิยม ว่าด้วยดนตรีไทย ผู้เขียน เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี</p> <p>4) ดุริยางคศิลป์ตะวันตก (เบื้องต้น) ผู้เขียน โกวิทย์ ชันชศิริ</p> <p>5) สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีคลาสสิก ผู้เขียน สมโภช รอดบุญ</p> <p>6) ดนตรีไทยในวัฒนธรรมไทย ผู้เขียน สุรพล สุวรรณ</p> <p>7) วรรณคดีเพลง ผู้เขียน ดวงใจ อมาตยกุล</p> <p>8) สังคีตศึกษาวិเอกของโลก ยุคคลาสสิก ผู้เขียน ณรุทธ์ สุทธจิตต์</p>	✓	✓		<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 5.1 ข้อย่อยที่ 5.1.1</p> <p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 5</p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	พบเอกสารกท.	พบแหล่งศึกษากท.	ค้นคว้าแหล่งวิทยุทัศน์	
<p>4.3.2 หนังสือภาษาอังกฤษ</p> <p>1) History of Western Music by Hugh M. Miller</p> <p>2) Introduction to Music by Hugh M. Miller</p> <p>3) Music: An Appreciation (9th Ed) by Roger Kamien</p> <p>4) The Understanding of Music by Charles Hoffer</p> <p>5) Music: It's Story in the West by Alan Kendall</p> <p>6) The Enjoyment of Music by Joseph Machis</p>	✓	✓		<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u></p> <p>ตอนที่ 2 ข้อที่ 5.1 ข้อย่อยที่ 5.1.2 และ 5.1.3</p> <p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u></p> <p>ตอนที่ 1 ข้อที่ 5</p>
<p>4.3.3 นิตยสาร หรือ วารสาร</p> <p>1) เพลงดนตรี</p> <p>2) The Rolling Stone</p> <p>3) MOJO</p> <p>4) Rhythm Section</p>	✓			<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u></p> <p>ตอนที่ 2 ข้อที่ 5.1 ข้อย่อยที่ 5.1.2 และ 5.1.3</p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา • (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	แบบสอบถาม	บุคลละพาหุเทศ	ตำราแนวคิดทฤษฎี	
4.4 สื่ออุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับระบบเสียงต้องสมบูรณ์ที่จะไม่ทำให้คุณภาพ ความงดงามของบทเพลงที่เป็นสื่อ นั้นเสียคุณภาพไปเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้รายละเอียดต่าง ๆ อย่างชัดเจน และเกิดความพึงพอใจในดนตรีนั้น	✓	✓		<u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 5.ข้อย่อยที่ 5.1.4 - 5.1.17 <u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 5 <u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> เอกกาคาล อ้างถึงใน จริยา เหมินนเดสย, 2546. เทคโนโลยีการศึกษา. ประเภทของสื่อการสอน
4.5 ควรมีความหลากหลายในการใช้สื่อ ทั้งเสียง และภาพ อาจใช้สไลด์ประกอบการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มใหญ่เห็นได้ชัดเจนและเข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น และเห็นดนตรีเป็นรูปธรรมมากขึ้น		✓	✓	
4.6 ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตให้เป็นประโยชน์โดยแนะแนวทางให้ผู้เรียนศึกษาต่อจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น Youtube, Vimeo ที่มีบันทึกการแสดงดนตรีให้ศึกษามากมาย และทันสมัยเข้าถึงง่าย และยังสามารถนำมาใช้ในชั้นเรียนได้ดี	✓	✓		
4.7 สร้าง E - learning สำหรับผู้เรียนวิชานี้ให้ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนและทบทวน บทเรียนได้ตลอดเวลา และเป็น ที่แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันระหว่างผู้เรียนด้วยกันและระหว่างผู้เรียนและผู้สอน	✓	✓		

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	พบเอกสาร	ไม่เคยพบ	เคยพบ แต่ ปีละปี	
<p>5. การวัดผลประเมินผล</p> <p>5.1 การวัดและประเมินผลควรเป็นการวัดและประเมินผลที่มีรูปแบบการประเมินที่ครบถ้วนตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนได้ตั้งไว้ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านต่างๆ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติ โดยมีการออกแบบเครื่องมือวัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น</p> <p>การวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับวิชาสังคตินิยม ได้แก่</p> <p>สำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่</p> <p>1) ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย</p> <p>2) แบบทดสอบการฟัง เป็นการฟังในด้านสาระความรู้ การแยกแยะองค์ประกอบพื้นฐานหรือวัดความเข้าใจในรูปแบบดนตรีต่างๆ</p> <p>3) รายงาน จากการฟังเพลงหรือเข้าชมการแสดงดนตรี โดยบรรยายในหัวข้อที่เกี่ยวกับบรรยากาศ ลักษณะของผู้แสดงและผู้ชม ลักษณะของการแสดงหรือบทเพลง เนื้อหาของเพลง ความรู้สึกที่ได้รับจากการฟังเพลง ความประทับใจที่ได้รับจากการไปชมคอนเสิร์ต</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 6 ข้อย่อยที่ 6.1, 6.3 และ 6.4</p> <p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 6</p> <p><u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> เอมอร จังศิริพรปกรณ์. 2550. <u>การวัดและประเมินผล</u> <u>การศึกษา. วิชวัดและประเมินผล</u> สุมาลี จันทรชดอ. 2542. <u>การวัดและประเมินผล.การวัดผล</u> Per O. Johanson ย่างถึงใน มะลิฉัตร เอื้ออานันท์, 2543. <u>การ</u> <u>เรียนการสอนและประเมิน การณ์ด้านสุนทรียภาพและ</u> <u>ศิลปะวิจารณ์. ทฤษฎีการสอนความซาบซึ้งในศิลปะของ พาร์</u> <u>โยฮันเซน</u></p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคีตนิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	พบเอกสาร	พบแหล่งที่มา	เคยเห็น เขียน	
<p>สำหรับผู้เรียนกลุ่มเล็ก</p> <p>1) ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย</p> <p>2) แบบทดสอบการฟัง เชิงปริมาณ เป็นการฟังในด้านสาระความรู้ การแยกแยะองค์ประกอบพื้นฐาน หรือวัดความเข้าใจในรูปแบบดนตรีต่างๆ</p> <p>3) แบบทดสอบการฟัง เชิงคุณภาพ เป็นการฟังในด้านการรับรู้ทางความรู้สึกแล้วแสดงออกโดยการใช้ถ้อยคำบรรยาย ใช้คำศัพท์ทางดนตรีที่เหมาะสม</p> <p>4) รายงาน จากการฟังเพลงหรือเข้าชมการแสดงดนตรี โดยบรรยายในหัวข้อที่เกี่ยวข้องบรรยายภาค ลักษณะของผู้แสดงและผู้ชม ลักษณะของการแสดงหรือบทเพลง เนื้อหาของเพลง ความรู้สึกที่ได้รับจากการฟังเพลง ความประทับใจที่ได้รับจากการไปชมคอนเสิร์ต</p> <p>5.2 สามารถประเมินผลด้านสุนทรียภาพจากการแสดงความคิดเห็นในกระดานแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์หรือ Webboard ที่สร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนวิชาสังคีตนิยมโดยเฉพาะได้ จะทำให้ทราบถึงภาพรวมของปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีต่อดนตรีและการเรียนการสอนด้วย</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p> <p>✓</p>	<p><u>แบบสอบถามผู้รับผิดชอบรายวิชา</u> ตอนที่ 2 ข้อที่ 6 ข้อย่อยที่ 6.1, 6.3 และ 6.4</p> <p><u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 6</p> <p><u>ตำรา แนวคิด ทฤษฎี</u> เอมอร์ จังศิริพรปกรณ์. 2550. <u>การวัดและประเมินผลการศึกษา. วิชวัดและประเมินผล</u> Per O. Johansen อ้างถึงใน มะลิฉัตร เอื้ออานันท์, 2543. <u>การเรียนการสอนและประสพ การณ์ด้านสุนทรียภาพและศิลปะวิจารณ์. ทฤษฎีการสอนความซาบซึ้งในศิลปะของ พาร์โยอันเซน</u></p>

ตารางที่ 4.70 (ต่อ)

แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสังคตินิยม ที่ส่งเสริมด้านสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน	ที่มาของแนวทาง			แหล่งอ้างอิงที่มา * (ชื่อแบบสอบถาม/ตอนที่/ข้อที่/ข้อย่อย) ** (ชื่อผู้แต่ง/ปีพิมพ์/ชื่อหนังสือ/ส่วนที่แสดงถึงหัวข้อแนวทาง)
	พบเอกสาร	บุคคลที่ปรึกษา	คณะ ที่ปรึกษา	
5.3 การประเมินด้านพฤติกรรมในการเข้าเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงเจตคติที่มีต่อวิชาและการเรียนการสอน		✓		<u>แบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิ</u> ตอนที่ 1 ข้อที่ 6